

Zasavski TEDNIK

Štev. 5

Trbovlje, dne 12. januarja 1957

Leto X.

Izdaja okrajni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi v Trbovljah — Uredjuje in odgovarja uredniški odbor — Odgovorni urednik Stane Sutar — Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru — Naslov uredništva in uprave: „Zasavski tednik“ Trbovlje I, Trg revolucije St. 28 (telefon 91). — Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah 614-T.146 — List izhaja vsako soboto — Letna naročnina 400 din. polletna 200 din. četrtletna 100 din. mesečna 40 din — Posamezne številke 10 din — Rokopis morajo biti v uredništvu najkasneje vsak torek dopoldne in jih ne vračamo

I. študentski festival v Trbovljah

SPORED PRIREDITEV:

V nedeljo, 13. januarja, ob 16. in 20. uri v gledališki dvorani Delavskega doma v Trbovljah VEČER JUGO-SLOVANSKIH NARODNIH PLESOV: Izvaja akademska folklorno-plesna skupina „France Marolt“ iz Ljubljane.
Od 20. do 27. januarja v mali dvorani RAZSTAVA MLADIH: razstavlja 12 slikarjev, grafikov in kiparjev; slikaleteljev Akademije upodabljaajoč umetnosti iz Ljubljane.
V nedeljo, 20. januarja, ob 16. in 20. uri v gledališki dvorani W. Shakespeara: KAKOR VAM DRAGO, nadalje J. B. P. Molliere: SGANARELLE; Izvaja slikaletelji Akademije za igralstvo umetnost iz Ljubljane.
V nedeljo, 27. januarja, ob 20. uri v gledališki dvorani Askere-Tome: STARA PRAVDA: Izvaja solisti in Akademski pevski zbor „Tone Tomšič“ iz Ljubljane. Dirigent: Radovan Gobec. Kantata traja 120 minut.
V soboto, 2. februarja, ob 19. uri v foyerju Delavskega doma ZABAVNO-PLESNI VEČER: MALO DOBRE VOLJE; sodelujeta študentski plesni orkester in slovenski kvintet iz Ljubljane. Študentski veseli večer iz Ljubljane izvaja program: 101 minuto glasbe in smeha. Poje Jelka Cvečičar. Ples do 4. ure jutraj. Postrežbo gostov z okrepčili oskrbi gostinsko podjetje „Turist“ iz Trbovlj.
V sredo, 13. februarja, ob 19. uri v mali dvorani SOLISTIČNI KONCERT; sodelujejo študentje Akademije za glasbo iz Ljubljane.
Predprodaja vstupnic in posameznih prireditvam, kar pokažemo na drugem mestu, je dnevno od 10. do 11. in od 16. ure dalje pri blagajni Delavskega doma.

Pred skupščino organizacije SZDL v Zagorju

Tov. Škorjancu v slovo

Jutri bo v Zagorju skupščina organizacije SZDL. Nad 170 voljenih delegatov bo poslušalo poročila o dejavnosti terenskih organizacij SZDL, delu občinskega ljudskega odbora in njegovih svetov, o gospodarski in kulturni dejavnosti ter celotnega družbenemu življenju občine Zagorje.

Ni dvoma, da bo skupščina osvetlila mnoga pereča vprašanja in sprejela vrsto sklepov, ki bodo imeli namen, še bolj izboljšati delo organizacij SZDL v tem rudarskem kraju. Sicer lahko približamo, da so organizacije SZDL v Zagorju preteklo leto dobro delovale in imele pri svojem delu lepe uspehe. Vendar je nujno, da se vsa ta pisana dejavnost pogladi in najdejo se boljše oblike vsakodnevne dela. Več o skupščini v prihodnji številki. (v)

Kar verjeti nismo mogli. Čeprav smo vedeli, da ga hudo tare zavrtna bolezen. Venomer smo upali, da jo bo s svojo uporno naravo premagal.

Zal se je zgodilo najhujše. Smrt je v zvezi v njegovih najlepših letih, v času, ko je dosegel svoj cilj in se hotel ves predati delu, za katerega je čutil brezmejno ljubezen in veselje.

Francija Škorjancu ni več med nami. Toda v našem spominu bo ostal njegov lik kašpot, kako se je treba boriti za našo veliko stvar. Nikdar ne bomo pozabili, kako je v tistih prvih mesecih po osvoboditvi začel uresničevati cilje naše ljudske revolucije in se ves predal delu z mladino. Kolikokrat smo ga videli na sestankih, sejah, posvetovanjih, skupščinah, kako je s svojo preudarno besedo posegal v razprave in pomagal uspostavljati mladinske aktivne in jih kataliziral za odgovorne akcije.

Na svojih odgovornih položajih, zlasti pri delu z mladino našega okraja, je venomer dajal vsem drugim osebnim vpladem, in ta je mnogim našim mladinskim aktivistom pripomogel, da so uveljavljali smernice mladinskega dela.

Ko je bil sprejet v učiteljske, je za nekaj časa odložil delo z mladino, vendar, da bo po končanem študiju lahko ponovno stopil med njo in jo učil za življenje. Ze takrat se ga je oprijela prva kal bolezn, tokrat se bolj zavrtno in mu počasi glodala zdravje. Franci ni pomislil, da bi moral odložiti breme študija. Za to ni bilo časa. Upal je, da bo premagal bolezen kasneje. Pa je ni. Vse hujše se ga je lotila in naposled je moral na bolniško posteljo. Zaman se ji je upiral, in niti vroča želja po življenju in tistih naših najmlajših, katere je vzgajal v šoli, je ni pregnala.

Ko smo ga spremljali na njegovi zadnji poti, smo ponovno mislili na njegovo težko življenjsko pot. Res je, kakor je dejal eden izmed govornikov ob njegovem odprtem grobu: nič ti ni bilo podarjenega, vse si si moral priboriti. Toda priboril si si vse z neomajno voljo in zavestjo, da bo dosegal še večje uspehe z znanjem in neprestanim budnim spremljanjem dogodkov doma in po svetu.

Turobna je bila tvoja zadnja pot, dragi tovariš Franci. Kot so te vedno v življenju spremljali tvoji mladinski tovariši, tako so ti stali ob strani tudi na tej za nas tako žalostni poti. Mladi ljudje — tisti, ki si jih tako ljubili — so prihajali iz vsega Zasavja, da počastijo tvoj spomin.

In ko je v zgodnji mrak tistega meglenega dne zavrtila žalostinka, smo nemo povsili pogled. Teško nam je bilo, ko si nas zapustil, saj smo se zavedali, da odhaja iz naše sredine tovariš, resničen tovariš in goreč borec za našo socialistično stvar. Vendar, dragi tovariš Franci, v naših mislih se je porodila želja, da bi nadaljevali tvoje začetno delo, da bi uresničili vse tisto, kar si venomer tako vztrajno želel. Te pa je naša mladinska obluba, ki jo hočemo izpolniti. (v)

Ustanovni občni zbor kmetijske proizvajalne zveze v Brežicah Prvenstvena naloga: pomagati razvoju zadružništva

PROIZVAJALNA ZVEZA MORA POSTATI MOBILIZATOR, USMERJALEC IN NAJAKTIVNEJŠI ČINITELJ PRI RAZVOJU KMETIJSTVA V SPODNJH KRAJH OKRAJA — V ZVEZO SE JE VKLJUČILO 15 KMETIJSKIH ZADRUH S PODROČJA OBČIN BREŽICE, VIDEM-KRŠKO IN SENOVO, RAZEN TEGA PA TUDI DEVET KMETIJSKIH OBRATOV OBSIREN PROGRAM RAZVOJA KMETIJSTVA IN BOGATA RAZPRAVA O BLIŽNJIH NALOGAH

BREŽICE, 9. januarja. Tu je bil danes ustanovni občni zbor kmetijske proizvajalne zveze, katerega se je udeležilo 29 delegatov KZ Brežice, Videm-Krško, Senovo in nekaterih kmetijskih obratov, med gosti pa tudi zvezni ljudski poslanec Zivko Bernot, republiški poslanec Ljubo Mlakar, predsednik OZZ in podpredsednik OLO Trbovlje tov. Tone Zupančič, tajnik OZZ tov. Lojze Pajnič, predsednik občine Brežice tov. Ivan Kolenc, inž. Prijatelj in drugi.

Ni nobenega dvoma, da sodi pravkar minuli ustanovni občni zbor kmetijske proizvajalne zveze v Brežicah med najuspešnejše zborni v zadnjem času. Zveza v poročilih iniciativnega odbora kakor tudi v programu bodoče zveze so bile nakazane tako važne naloge, da bo moral novi upravni zbor, v katerega so bili, mimogrede rečeno, izvoljeni najboljši zadružniki, resnično zastaviti vse sile. Podrobna analiza razvoja dosedanjega dela v kmetijstvu spodnjega dela okraja pa je seve med drugim pokazala tudi mnoge pereče probleme, ki jih sicer ne bo moč rešiti v kratkem času, važna pa je končno to, da so problemi nakazani in da so zadružniki pripravljeni spopri-

jeti se z njimi in jih kolikor bo mogoče zadovoljivo rešiti. Zadružniki oziroma delegati so povsem prostodušno razpravljali o svojih in drugih težavah. Prikazali so res celovito sliko dosedanjega razvoja kmetijstva in obenem nakazovali prvenstvene akcije za reševanje najvažnejših vej kmetijstva. Težko je reči, kje bo treba najprej začeti. Vse veje kmetijstva so deloma zaostale, seve pa bo, kot kaže, potrebno najprej reševati težave in probleme poljedelstva, vinogradništva, živinoreje in sadjarstva. S tem seve ni rečeno, da bo ostajalo ostalo delo zanemarjeno. Prav pa je, da se bodo lotili tistih perečih nalog in obnovitvenih del, od katerih je pričakovati najprej uspehi in dobre prideleke.

Ze referent, ki je obrazložil program dela, je opozoril, da leta ni popoln, da v njem ni zapopadna vsa problematika, važna pa je končno to, da so glavni obrisi nakazani in da bo novi upravni odbor vsaj približno spoznal najvažnejše naloge. Važen pa je tudi predlog, naj bi kmetijske zadruge izdelale nekako ekonomsko analizo, po kateri bo moč presoditi, kaj pravzaprav hočemo doseči v bližnjih letih.

Poleg mnogih delegatov so v debati sodelovali tudi zvezni ljudski poslanec tov. Bernot, Mlakar, Zupančič in drugi. Zlasti važna je razprava tov. Bernota, ki je izbranim obrazložil najvažnejše probleme ne le spodnjega, marveč celotnega jugoslovanskega kmetijstva. Obenem pa nakazal dragocene smernice, ki bodo kašpoti novoustanovljeni zvezi pri reševanju njenih nalog.

Novi upravni odbor, ki je bil izvoljen na tem zboru, bo začel z delom že drugi mesec. Zadružniki so tokrat sprejeli tudi lahko pomagali pri organizaciji tega praznika.

Pobudniki tega načrta so menili, da bi se ob tej priložnosti lahko organizirale razne razstave, ki bi v podobni in ohranjenih rekvizitih prikazale trpljenje in mučeništvo izseljencev. Primeren bi bila morda tudi izdaja kakšne publikacije v ta namen. Ob tej priložnosti bi prišlo nadalje v poštev tudi eventualno odkritje spominske plošče na samem brestaniškem gradu.

Predlog krajevnega organizacije ZB Brestanica je vsekakor umešten in bodo o njem razpravljali še na višjih mestih.

S 16. seje Občinskega ljudskega odbora v Zagorju.

Obširen delovni program

Na seji so odborniki poslušali poročila predsednika sveta za gospodarstvo, Franca Ludovika, poročila predsednika sveta za komunalne zadeve, Leopolda Prašnikarja, poročila predsednika sveta za urbanizem inž. Staneta Zabovnika, poročila predsednika komisije za uporabo zemljišč v gradbene namene. Branka Korbarja, in sprejel vrsto sklepov in odlokov.

Lansko leto je komunalna dejavnost v občini Zagorje precej napredovala. Zgradili so v mestu 860 m modernega cestniša na odseku II. reda Grčar-Borišek, pod cestniše pa so položili kanal za telegrafske in telefonske kable. Ob cesti manjkajo še pločniki, ki jih bodo dogradili letošnje leto. Zgrajeno je bilo več podaljškov vodovodov in kanalizacije, v Semniku pa so med drugim zgradili in zabetonirali 860 m vodnega rova in ga pretesarili v dolžini 135 m. Popravili so 2350 m občinskih poti ter poskrbeli za ureditev spomenikov in spominskih plošč, parkov itd., po vsej občini pa so namestili nove oglasne deske.

Svet za komunalne zadeve je nadalje izdelal načrt negospodarskih investicij za dobo do leta 1961. Tako je v načrtu zgraditev tržnice, nadaljevanje betoniranja vodnega rova v Semniku, zgraditev rezervoarja na Lokah, zgraditev podaljškov vodovodov v Lokah-Kisovcu, v Semniku, v Dolenji vasi do »Weste«, od Košenine do Kolo-dvorske ceste in na Selu. Na izlaskah bodo po načrtu gradili vodovod, napravili cesto II. reda od Košenine do železniške po-

stlovna pravila, najeti kredite in se pogovorili še o nekaterih drugih kreditnih nalogah v bližnji bodočnosti. O programu proizvajalne zveze pa nekoliko podrobneje prihodnjik. (v)

SKORO 500 MLADIH KMETOVALCEV OBISKUJE KMETIJSKE SOLE

Od 27 predvidenih kmetijsko-gospodarskih šol v zasavskem okraju jih deluje že nad 20 — Največ v občini Brežice

Kmetijsko-gospodarske šole so sredi intenzivnega dela. Nad 500 mladih kmetovalcev prihaja večkrat na teden v slabo osvetljene kmetijske sobe, redko kje v dobre, prostorne učilnice, kjer si večajo znanje za boljše kmetovanje.

Danes deluje v našem okraju že nad 20 takih šol. Prednjači občina Brežice kjer so ustanovili kar osem kmetijskih šol in jih obiskuje lepo število kmetovalcev. (v)

Nad 5000 ljudi je poslušalo predavanja o roku

Povprečno je obiskalo vsako posamezno predavanje nad 200 ljudi — Predavanja so bila v vseh krajih občine Trbovlje — Zelo nestrpno pričakujejo drugi del akcije proti zavrtni bolezni, ko bodo zdravniške pregledane

Da so bila taka predavanja zelo potrebna, ni treba posebej poudarjati. To dokazuje najbolj in prvenstveno velika udeležba. Tako v centru Trbovelj kot v najmanjši vasi občine Trbovlje. V celoti je obiskalo predavanja nad 5000 ljudi in ni čudno, da so z zanimanjem poslušali prav vsi obiskovalci razlaganje predavatelja.

Na 17 predavanjih so zlasti naše žene spoznale zavrtno bolezen, saj je predavatelj poskušal kar najbolj poljudno razložiti vse znake te bolezni in najboljše obrambo pred njo.

Vse obiskovalke teh predavanj pa zdaj nestrpno pričaku-

Hvale vredna akcija RK v Radečah

Pred nedavnim je ekipa Rdečega križa za oddajanje krvi iz Ljubljane obiskala tudi Radeče, da vzame kri od prostovoljnih krvodajalcev.

Radečani so se tej šlovesko-ljubni akciji prav lepo odzvili. Med kolektivi se je zlasti izkazala Papirnica, ki je zbrala 66 prijavljenih ali 24 odstotkov vseh zaposlenih. Ob tej akciji je dala mladina te tovarne pobudo za zbiranje prijavljenih in se je med mladino prijavilo 26 fantov in deklet, kar je polovica vse zaposlene mladine v Papirnici.

Posebno pohvalo zasluži primer Lipčeve družine iz Močilnega, iz katere so se prijavili in darovali kri vsi štirje odrasli člani družine. S.

SENOVO

Na rudniku bodo ustanovili LMS. — V okviru senovskega rudnika že deluje je iniciativni odbor, ki ima nalogo pripraviti vse potrebno za ustanovitev organizacije Ljudske mladine. Na rudniku je zaposleno nad 300 mladincev in mladink, ki so bili doslej izven mladinske organizacije.

Zasluznega tov. Mavricija Borca ni več med nami

Dobršnih 24 ur pred Novim letom je omahnil v pregodnji grob znan sindikalni delavec, tajnik Republiškega sveta Zveze sindikatov za Slovenijo, tov. Mavricij Bore.

Tudi med zasavskimi delovnimi ljudmi je bil pokojnik dobro znan, saj so ga mnogi sindikalisti videli na raznih sestankih, skupščinah in sindikalnih občin zborih. Kadar koli je bil med nami, smo vedeli, da nam bo s svojo preudarno besedo obrazložil vse, kar nas je zanimalo. S preprosto, toda krepko

delavsko besedo je umel prepričati vsakega delavca in mnogokrat smo mu bili hvaležni za odkritost in resnoljubje.

Umri je zašel od srčne kapl, ko je bil sredi važnega dela in poln življenjske energije. Vse svoje sile je posvetil razvoju socializma in mu pomagal krečiti zmagovito pot. Težko bomo pozabili nanj in pogrešali ga bomo, zavedajoč se, da smo z njim izgubili človeka, ki je poznal delovne ljudi in se z njimi vred boril za lepši jutrišnji dan.

S konference ZK Roto-tov arne v Vidmu-Krškem

Več stikov z občinskim ljudskim odborom

zaradi odprave monopolističnega položaja razdeli v tri nova podjetja. Tako bo imelo gostinsko podjetje »Kume« v oskrbi gostilnišča: Kum, Pri kmetu, Rudar, pri Francku in pri Juvanu. Podjetje bo upravljal Mirko Juvan. Gostinsko podjetje »Za gorje« bo vodil začasno Viktor Pavlič in bo obsegalo gostišča: Kržišče, Kolodvor, Apenice, Kotredž in Čemšenik. Gostinsko podjetje »Rudar« pa bo upravljal poslovavnice: Rudnik, ška restavracija, Pri knapu, Lokah, na Obrezji, Pri Petru in Pod klanec. Vodil ga bo Matko Podbregar. — Podjetja so začela s poslovanjem 1. januarja 1957. Enote so bile razdeljene tako, da bodo lahko uspešno poslovale. (m)

Zares, težko bo prepriča-
ameriško in svetovno javnos-
da je Eisenhowerjev načrt na-
menjen v blagor Arabcem. An-
glo-francoska agresija je strez-
nila Arabce bolj, kot si morda
mislijo diplomatski krogi na
Zahodu.

Praznovanje malčkov v Zasavju

Dedek Mraz je odšel z obljubo, da se spet vrne leto obsorej

VEČDNEVNA PRAZNOVANJA IN SLAVNOSTNI SPREJEMI DEDKA MRAZA PO VSEH KRAJIH IN ZASELKIH ZASAVJA SO SE SPREMENILA V PRAVO PRAVCA TOŠKO PRAVLJIČNO ZAMAKNENOST — TO JE BILO SMEHA, PREŠERNEGA VESELJA, IGRIVE RAZPOSAJENOSTI IN NAVDUŠENOSTI! KAKO PA JE BILO V VSEH KRAJIH OKRAJJA, DRAGI OTROCI, PA PREBERITE, DA BOSTE SE ENKRAT PODOŽIVELI LEP IN NEPOZABEN ČAS V TISTIH POZNIH DECEMBERSKIH DNEH ZDAJ ŽE MINULEGA LETA

Stotine otrok pri sprejemu v Zagorju

Začelo se je z neugnanim pričakovanjem na velikem prostoru pred Grčarjem. Zbralo se je več sto malčkov in nepopisno je bilo navdušenje, ko se je pripeljal Dedek Mraz s svojim spremstvom na petih okrašenih avtomobilih.

Otroška srca so obstala, kajti Dedek Mraz je tokrat prišel res v slavnostnem oblečenju, tak, kakršnega so si pač otroci predstavljali. In koliko škrtov, raznih gozdnih živalic je bilo z njimi! V zrak so švigale rakete: rdeče, rumene, vijoličaste, in oči stoterih otrok so se obračale proti nebu, pa spet proti vozovom in občudovale vse to pisano vrvenje.

Potem jih je nagovoril. Obljubil jim je, da bo prišel tudi naslednji dan, saj je tokrat videl, da so ga že dolgo nostrno pričakovali. V izbranih besedah jim je predložil važnost učenja v šolah, potem ni pozabil povedati, da naj bodo pridni, ubogljivi in dobri pionirji.

Kar prekmalu se je odpeljal proti Lokam, kjer ga je prav tako pričakovala velika množica otrok in celo starejših ljudi.

Ne le to: v teh dneh so zagorski malčki videli igrice, lutkovne predstave in tudi po šolah jih je obiskal Dedek Mraz. Tako v Zagorju...

Novoletna jelka v občini Videm-Krško

Občinska zveza prijateljev mladine Videm-Krško je pripravila vse potrebno za praznovanje Novoletne jelke v občini. Finančna sredstva, ki jih je zbrala zveza, so bila porazdeljena na vse šole oziroma društva.

Po vseh šolah so bili šolski, kakor tudi: predšolski otroci pogosteni. Pripravili so več prireditev, potujoči kino občine pa je po vseh vaskih šolah imel kinopredstave.

V Vidmu-Krškem je občinska zveza prijateljev mladine priredila malčkom celodnevni program. Predvajani so bili otroški filmi, dijaki nižje gimnazije so uprizorili pravljico Igro »Čarobni tolar«, v soboto, 29. decembra, pa je bil pred kinodvorano v Krškem otroški sejem. Velik pravljčni grad in hišice ter visoka razsvetljena jelka, ob kateri se je ob mraku pojavil dedek Mraz — vse to je bilo za malčke pravo doživetje.

Društvo prijateljev mladine Krško je poskrbelo za pogostitev in kolektivno obdaritev dijakov, osnovnošolskih in predšolskih otrok.

Prav tako je DPM Videm pripravilo za svoje otroke pogostitev, pionirskemu odredu »Kajuh« pa je podarilo več šabovskih garnitur. Otroški vrtec je

Dedek Mraz ima najraje otroke

prejel od društva dvojce sani. Tako so otroci v občini Videm-Krško prav lepo proslavili Novoletno jelko, ki jim bo ostala v lepem spominu.

Pravljčna vas v Trbovljah

V predprazničnih dneh je zrasla na trboveljskem letnem telovadšču pravljčna vas, ki je bila vedno, še posebno pa v večernih urah, ko so živobarvne rakete in veseli zvoki godbe na pihala naznanjali prihod dragega dedka Mraza, polna razigranih najmlajših revirskih prebivalcev. Njihove oči se niso in niso hoče naveličati gledati bajnih

hiše, v katerih so tetke in strički iz raznih trboveljskih trgovskih in drugih podjetij prodajali toliko dobrot, pa lepega vodmeta, ki je v hudem mrazu zmrznil in naredil čudovito lepe ledeno tvorbe, ter številnih drugih zanimivih stvari.

Trboveljski dedek Mraz je imel letos skromnejše spremstvo kot prejšnja leta, zato pa ni bil nič slabše sprejet. Okrog njega so se gnetle večer za večerom množice pionirjev in cicibanov, ki so ga prišli gledat skupno s svojimi mamicami in očki. To je bilo veselje! Nekateri so mu mahali, ga na vso moč klicali in božali, nekaj pa je bilo takih, ki so se ga bali (dedka Mraza menda ne toliko

V Trbovljah so otroci zelo navdušeno pozdravili dedka Mraza. Marsikaj so mu zaupali in obljubili jim je, da bo mislil nanje.

kot medvedov) in jokali. Bili pa so tudi otroci, ki se jim je čudno zdelo, kako da Dedek ni vedno enako oblečen, da nima vedno dolgega belega kožuha kot v pravljicah, ki so jih o njem že prebrali, in da ni vedno enako velik.

Skozi vse praznične dni so bile po šolah, v »Svoboda« in drugih društvenih prireditvah tudi razne prireditev, na katerih ni manjkalo obiskovalcev. Ob novem letu so pripravila otrokom svojih delavcev sprejeme in darila tudi nekatera podjetja.

Za prihodnjico želimo, da bi bila Novoletna jelka pripravljena vsaj tako lepo kot letos in da bi bile odpravljene razne drobne napake, ki so se pokazale pri zadnjem praznovanju.

... Brežicah ...

Kot vsako leto so tudi letos naši malčki komaj pričakali dan, ki jim je med vsemi v letu najljubši — dan dedka Mraza. Ni jih razočaral. Ker je brežičke mladeži veliko, se jim je dedek Mraz moral pokazati v več krajih. Najprej je v petek, 28. decembra obiskal v Sindi-kalnem domu v Opekarni cicibane treh vasi, Mala dvorana je bila skoro premajhna za vse gledalce. Pozorno so vsi sledili ljubkim točkam sporeda, ki ga je otroški vrtec iz Lenarta pripravil dedku Mrazu v počastitev. Po obdaritvi so navdušeni mali igralci odpeljali dedka Mraza na saneh v svoj vrtec, da so se tam pomenili z njim.

V soboto je moral biti stari mož že zgodaj na nogah, da je lahko zadovoljil vse. Zjutraj je v Prosvetnem domu v Brežicah pokazal v igri — dvodejanki najprej osnovnošolskim pionirjem in nato še gimnazijskim, kako so partizani v času borbe iskali pod jelkami zavetja in pomoči ter zato postavili po osvoboditvi okrašeno novoletno jelko za simbol prazničnega razpoloženja. — Razigrani pionirji so nato v lepo pripravljene razredih praznovali dalje. Zabevali so se na najrazličnejše načine: s srečolovom, z medsebojno obdaritvijo, s pogostitvijo in prikazovanjem mičnih prizorov, ki so jih pripravili sami v strogi tajnosti. Ves dan so šolski prostori odmevali od njihovega vedrega smeha. Starejši sosolci so si pa pripravili v Domu JLA uspešno čajanko s plesom.

Dedek Mraz je imel ta dan še dosti posla. Popoldne se je z vsem svojim spremstvom pokazal ostalim malčkom, ki ga še niso videli. Po obdaritvi in razgovoru z njimi je vrtil mož s svojimi spremljevalci odrinil dalje na pot. Bila je že trda tema, ko je krenil razgibani sprevod na lepo okrašenih in razsvetljenih vozovih s skupino trobenta-

čev na čelu po mestu in okolici. Spotoma se je ustavil v bolnišnici, da je tudi malim trpinom napravil veselje.

V nedeljo popoldne je dedek Mraz v Gasilskem domu v Krški vasi z uspešno prireditvijo razveselil še tamošnje otroke. Oglasil se je tudi v nekaterih kolektivih. Tako je tudi tokrat uspešno zaključil svoje poslanstvo.

... Radečah ...

Dedek Mraz se je tudi ob novoletnih praznikih oglasil v Radečah. Povsod je bil prisrčno sprejet. Na radeški šoli in nižji gimnaziji so bili obdarovani vsi učenci, socialno ogroženim pa je dedek Mraz preskrbel obutev in

bančki so mu zapeli in deklamirali razne pesmice. Obljubili so mu, da se bodo v bodoče še bolj pridno učili in izpolnjevali svoje dolžnosti.

Otroci so bili ob tej priliki pogosteni še s kakaom in potico. Upraviteljstvo šole se najlepše zahvaljuje KZ Sevnica in materam šolskih in predšolskih otrok, ki so prispevali z denarnimi sredstvi in drugim k tako bogati obdaritvi otrok.

Z. G.

... Turju ...

»Dedek Mraz prihaja!« — tako je oznanjal lepak turjskim otrokom, cicibanom in pionirjem. In res: bogat spored, ki je bil v celoti izveden, pač po zaslugi vseh sodelujočih, je razveselil in zadovoljil naše najmlajše.

V nedeljo pred Novim letom smo imeli v gosteh hrastniške igralce pod vodstvom tov. Metodija. Igrali so »Desetnico Alenčice« z uspehom, saj so vsi gledalci, zlasti otroci, kar živeli z igralci. Posebno jim je bila všeč Alenčica, vse priznanje pa je žela tudi čarovnica Kakurka.

Se istega dne se je proti mraku pripeljal na okrašenih saneh in v spremstvu Snežaka in harmonikarja težko pričakovani dedek Mraz. Pri vsaki hiši je želel domačim srečno novo leto. Zastavljal je otrokom uganke in jih za pravilno rešitev nagradil s slaščicami. Pravo doživetje je bil prihod dedka Mraza tudi za starejše, saj so se tu in tam zaiskrile ljudem solze nad prisrčnostjo, s katero je dedek Mraz obdarjal vsakogar, četudi z malenkostnim darilom.

Ponedeljek pa je prinesel veselje predvsem našim najmlajšim. Skromna pogostitev, nato dve igrici, ki so jo igrali pionirji turške šole, obdaritev in na koncu še filmska risanka — vse to je bilo za naše najmlajše nepozabno.

Z. S.

Vsi bi ga radi videli čisto od blizu...

... Senovem ...

V soboto, 29. decembra se je dedek Mraz oglasil na Senovem, kjer so ga otroci pričakovali v šolski dvorani. Bilo jih je toliko, da je moral priti štirikrat med nje.

Najprej je razveselil cicibane, nato pa šolarje. V slovesnem razpoloženju so zadržala mala srčeca, ko je pred odrom zabežala lepo okrašena Novoletna jelka. Nato se je odgnila odrška zavesa in mladinci DPD

tudi dobro uspela. Dramska sekcija otroškega vrta v Hrastniku pa je izvedla igrico »Desetnica« in so bili otroci prav veseli nad njo.

Enako so tudi lutkarji »Svobode I« pripravili zelo lep program za vso mladino. Zahvaliti se je treba kolektivu Steklarne, ki je poskrbel za čimboljšo organizacijo otroškega zabavišča. Letošnje leto so bili vsi otroci obdarjeni z raznimi darili. Steklarna je prispevala za vsakega otroka ličen vrček s sliko dedka Mraza.

DPM Videm je podalo obračun svojega dela

Lutkovno gledališče ne služi v celoti svojemu namenu

Zadnje dni meseca decembra je bil v osnovni šoli občni zbor Društva prijateljev mladine Videm. Zbora sta se med drugim udeležila tudi predsednik Občinskega ljudskega odbora Videm-Krško tov. Stane Nunčič in sekretar občinskega komiteja ZKS tov. Maks Babič.

Iz podanih poročil je bilo razvidno, da je društvo v preteklem letu zabeležilo nekaj uspešnih akcij. Med največje štejejo vsekakor ustanovitev lutkovnega gledališča. Že na prejšnjem občnem zboru so sklenili, da bodo ustanovili to gledališče, s katerim bi nudili domači in okoliški mladini razvedrilo. Vse to pa ni bilo tako enostavno. Upravni odbor društva, ki je imel v teku leta 11 sej, je na sleherni seji razpravljalo o lutkah. Mnogo truda, skrbi, da ne govorimo o denarju, so prizadevale odboru prav lutke. Društvo so oder in lutke dobesedno izpraznilo blagajno, saj je vse skupaj stalo preko 60.000 dinarjev.

Pri izdelavi odra imata največ zasluga člana upravnega odbora tov. Zemljak in tov. Zupancovi, ki sta za lutke zrtvovala mnogo svojega prostega časa. Z igrice »Čarobni klobuk« so gostovali razen v domačem kraju še v Krškem, na Zdobah, v Dolenji vasi in v Brestanici.

Pri predstavah sodeluje le osek krog ljudi, zato prireditve niso tako pogoste, kot bi bilo želeli. Da bi bilo v bodoče več lutkovnih predstav, so na občnem zboru sklenili, da bodo krog sodelavcev znatno razširili, kjer bodo vključeni tudi dijaki katške gimnazije oziroma da bo več lutkovnih družin. Tako si bodo lahko otroci, pa tudi odrasli v občini Videm-Krško ogledali vsak mesec vsaj eno lutkovno predstavo.

Za šolske otroke je delo društva v preteklem letu izdelati 178 parov copat. Copate so dobili otroci po 250 dinarjev, revnejši pa so jih prejeli brezplačno.

Uvedenih je bilo še več dru-

Šolska mladina iz Hrastnika kakor tudi učenci gimnazije pa so pričakovali dedka Mraza v nedeljo v svojih učilnicah, kjer so si učenci sami pripravili pogostitev in obdaritev.

R. V.

in v Stari vasi!

Novoletna jelka. — Tudi našo šolo je obiskal dedek Mraz. Pionirji so nastopili tokrat z deklaracijami, petjem in igro. Pod novoletno jelko je dedek Mraz obdaroval 110 šolskih in 100 predšolskih otrok z raznimi slaščicami. Po zaključku so otroci veselo rajali pod novoletno jelko in pili malinovec.

Mladinska organizacija. — Aktiv LMS je postal bolj delaven in je v njem okrog 20 mladincev. Izvolili so si novo vodstvo, ki je znalo pravilno prijeti za delo in vzbuditi pri mladini zanimanje za delo organizacije. Prav pridno se pripravljajo na igro »Stari in mladi«, s katero bodo nastopili še ta mesec. Do konca zimse sezone pa hočejo dati še eno igro.

Vso pomoč jim nudi učiteljsko domače šole. Delo SZDL. — Organizacija šteje okrog 170 članov ali okrog 45% vseh volivcev. V zadnjem času so pridobili nekaj novih članov. Odbor je delaven in dosedaj ob pomoči občinskega odbora ZK kar lepe uspehe. Organizacija se pripravlja na letni občni zbor, ki bi ga že imeli 9. prejšnji mesec, a še niso pridobili v organizacijo 50% volivcev. Zda prido delajo na pridobivanju članstva, da bodo lahko imeli čimprej občni zbor.

M. M.

Iz Jesenic na Dol.

Pri krajevnem odboru Jesenice na Dolenjskem, kjer obstaja šest osnovnih organizacij SZDL, so sklicali sestanek predstavnikov SZDL, LD, RK, KZ, ribičev in ostalih naprednih ljudi, da bi se pogovorili o okrejitvi vrst članstva v organizacijah Socialistične zveze. Na sestanku so se pogovorili o delu in nalogah SZDL. Prišli so do zaključka, da se bo delo organizacije bolj razvijalo, če se posamezne organizacije združijo v eno skupno močno organizacijo, ki bo nastopala enotno z enakim stališčem, saj bodo tedaj doseženi večji in vidnejši uspehi. Podatki so pokazali, da je odstotek članstva v SZDL še nezadovoljiv in da je še mnogo volivcev, ki stoji ob strani te organizacije. Zato so sklenili, da bodo šli do vsakega volivca, mu objasnili vlogo SZDL in ga poskušili pritegniti v članstvo organizacije in k delu v njej. Ker so se zbrani z resnostjo zavzeli za to nalogo, je upati, da jim bo ta akcija uspela in da bodo okreplili vrste Socialistične zveze.

Z. V.

Da boste denar bolje obrnili Izšla je knjižna zbirka za l. 1957

Ob izidu Gospodinjkega koledarja 1957

Res je, da ni nobena umetnost potrošiti redne mesečne prejemke: kupiš to in ono, pa si suha. Drži pa tudi, da marsikdaj porabimo denar tudi za manj važne stvari, za nujne potrebe nam ga pa potem zmanjka.

Prav zaradi tega vsi, ki proučujejo gospodinjstvo, toliko poudarjajo, naj bi v sleherni družini vpeljali gospodinjstvo knjigovodstvo, namreč predvideli prejemke in izdatke, sproti zapisovali porabljene zneske in ob koncu vsakega meseca pregledali, ali smo denar res smotrno izkoristili ali ne.

Marsikatera umna gospodinja bi že delala tako, pa se v knjigovodstvu ni znašla, morda se ji je zdelo vse to preučeno, čeprav se da zelo poenostaviti. O tem se lahko prepričate, če vzamete v roke Gospodinjkega koledarja 1957, ki ga je izdal Centralni zavod za napredek gospodinjstva. V njem najdete obrazce za letne mesečne proračune, v katerih so predvideni vsi izdatki, ki pridejo v poštev za družino. Razen tega je objavljen tudi obrazec za dnevno zapisovanje prejemkov in izdatkov (za vsak mesec posebej) in letni zbirnik prejemkov in izdatkov. Vsa potrebna navodila boste našli v posebnem članku.

Več strani koledarja je odmerjeno popisu družinskega inventarja: pohištva, perila, posode itd., tako da bodo poslej vsi družinski člani vedeli, kolikšna je ta zaloga, kaj je bilo na novo kupljeno in kaj pravkar izločeno.

Mestnim družinam, zlasti kjer sta mož in žena zaposlena, bo zelo dobrodošlo seznanje perila, oddanega v pranje in krpanje. Če bo gospodinja semkaj redno vpisovala v pranje oddano perilo, bodo odveč listki, na katere je doslej zapisovala vse to, in tudi strah, da bi jih izgubila ali zalozila in s tem izgubila pregled nad perilom. Predvsem kmečkim družinam pa je namenjen obrazec, ki bo olajšal pregled nad datumi pristupa plemenskih živali, kotitve, začeta valjenja in izlege perjadi itd.

Prelistajte kateri koli star koledar ali knjigo z gospodinjstvijskimi nasveti, vendar podobnih obrazcev ne boste nikjer našli. Zato bo Gospodinjkega koledar tembolj dobrodošel.

Za gospodinjstvo so razveseljiva novost takih, koliko blaga

potrebujemo za različno posteljino in oblačila, koliko toplote dajejo razne vrste drv in premoga, kako uporabljamo električni pečnik, lonec »Econom« in mešalnik (zraven je tudi nekaj jedilnikov in receptov za jedi, ki jih pripravimo v teh posodah). V koledarju pa boste našli tudi nasvete za smotrno delo v kuhinji. Bese-dilo je ilustrirano z nazornimi skicami. Stevilnim drobnim navetom za čiščenje stanovanjske opreme in tekstilij so pridana tudi navodila, kako naj kupujemo, da nam ne bo žal porabljenega denarja, in navodila za pletenje jopic in puloverjev.

V sleherni družini se kdaj zgodi, da kdo oboli, včasih pa pride tudi do neugod in hujših nesreč; za to bodo koristili nasveti, kaj vse naj imamo v domači lekarni, in kako pomagamo ponesrečencem, preden pride do zdravnika.

Zlasti izčrpni pa so nasveti za delo na zelenjadem in cvetličnem vrtu in za nego lončnic v posameznih mesecih, tako da niti začetniki v vrtnarstvu ne bodo več v zadregi, kako ravnati, da bo pridelek čim bogatejši in lepotejši vrt čim lepši. Razen koledarja vrtnega dela je navedena tabela, kako naj sadimo razno zelenjavo, da bo lepo uspevala in se pravilno

razvila, posebej pa so opisana zaščitna sredstva za vrtove.

Preveč prostora bi porabili, če bi hoteli navesti vse, kar prinaša Gospodinjkega koledar. Na kratko lahko rečemo, da vsebuje vse običajne koledarske podatke in da so vsi krajši in daljši članki namenjeni smotrni izkoriščanju denarja in delovnih moči, izboljšanju prehrane, zaščiti zdravja, olepšavi doma in čim smotrnejšemu izkoriščanju vrtov. Zato bo Gospodinjkega koledar 1957 prav lepo in koristno darilo za žene-gospodinjke ob vstopu v novo leto.

Te dni je v kmetijskih zadru-gah in v kmečkih domovih majhno, toda veselo razburjenje: dospela je pošiljka z zbirko »Kmečka knjiga« in vsi si knjige ogledujejo. Že na prvi pogled so zadovoljni. Saj so tudi lahko. Za 300 din so dobili štiri knjige na skoraj 800 straneh in med njimi so tri knjige — razen povesti — polne lepih slik.

Ze Prva knjiga — KOLEDAR KMEČKE KNJIGE ZA 1957 — je prav zanimiva in prikupna. V koledarju je zbrano gradivo, ki bo v razvedrilo in pouk vsem bralcem, in polno slik. Knjiga vsebuje leposlovna dela in poučne članke z vseh mogočih področij: iz političnega življenja, zgodovine, zemljepisa, tehnike, elektrotehnike, zdravstva, prirodoslovja, živalstva, rastlinstva, zvezdoznanstva itd. — in seveda tudi iz kmetijstva.

Koledar ima 210 strani in — kakor že rečeno — mnogo slik in risb. Uredil ga je urednik celotne zbirke, književnik Ignac Koprivec.

Druga knjiga je povest »UGASLA DOLINA«, ki jo je napisal Anton Ingolič. V njej prikazuje pisatelj na 190 straneh življenje preveljskih železarjev ob koncu 19. stoletja, predvsem na dogodke ob časih, ko so kapitalisti opustili tamkajšnje železarno, ne glede na usodo prebivalstva, te na železarno posev navezane doline.

V tretjem zvezku »ZGODOVINE SLOVENSKEGA NAJOD-A« opisuje dr. Bogo Grafenauer dobo prve krize srednjeveške fevdalne družbe pri nas, od začetkov kmečkih puntov, preko obrambe pred turškimi napadi do viška protestantovskega gibanja. Ko bodo imeli naročniki zbrane vse zvezke, bodo imeli krasno poljudno, vendar na sodoben način napisano zgodovino našega naroda.

Cetrta knjiga pa je inž. Franceta Adamiča »OBNOVA NAŠIH SADOVNIJAKOV«. Naši kmetovalci prav dobro vedo, kako pereče je vprašanje obnavljanja naših, zaradi starosti in raznih škodljivcev (ameriški kapar itd.) zelo prizadetih, sadovnjakov in bodo v knjigi našli polno pobud.

Istočasno opozarjamo vse bralce Kmečke knjige, da se ta-

koj spet naroče na novo zbirko Kmečke knjige za leto 1958, ki bo stala prav tako 300 din. V njej bo koledar za leto 1958, ki ga bo založba skušala še izboljšati. Književnik Drago Vresnik bo nadalje prispeval šaljivo povest »Potepuha s Slemenca«, nadaljevala se bo »Zgodovina slovenskega naroda« in bo to že četrti zvezek — prof. inž. Stane Kraševac pa je napisal knjigo »Preveč ljudi — premalo hrane«, ki bo obravnavala že staro vprašanje, ali je naša zemlja zares preveč naseljena in ali ne bo na njej zmanjkalo hrane za ljudi.

Priporočamo vsem našim kmetovalcem, da se naroče na to prav zanje namenjeno knjižno zbirko. Čim več knjig knjižne zbirke »Kmečka knjiga« bodo na našem podeželju prebrali, tem večja bo razgledanost našega kmečkega človeka.

Še enkrat o nekulturni postrežbi v Vidmu-Krškem — ali poslušajmo drugo stran

»Prav presenečeni smo bili stalni obiskovalci kolodvorske restavracije v Vidmu-Krškem, ko smo brali v Zasavskem tedniku 52. članek o nekulturni postrežbi, ki se je nanašala na kolodvorsko restavracijo v Vidmu-Krškem, pri Jesensku.« Tako nam pišejo gostje tega gostišča. Uredništvu lista je dobilo več pism, v katerih protestirajo proti takemu pisanju, na drugi strani pa trdijo, da je lokal pri Jesensku v Vidmu-Krškem najboljši gostinski obrat v tej občini. Tako na primer omenjajo, da je postrežba v tem gostišču dobra in hitra in da so v njem na razpolago vsakršna jedila in izbrane pijače. Tisti, ki se je pritožil zaradi slabe postrežbe, prav gotovo ni pobliže seznanjen s tem gostinskim lokalom. Gostišče kolodvorske restavracije v Vidmu-Krškem je med prvimi obrati zjutraj, ki so odprti, so pa na Vidmu še drugi lokali, ki bi bili ravno tako lahko odprti ob tako zgodnji uri. Seveda pa tega gostišča ne moremo primerjati z ostalimi kolodvorskimi restavracijami, kakor na primer v Zidanem mostu ali Celju in podobno, kjer seveda dobiš ob vsaki priložnosti, kar želiš. »Tako dobro in hitro še nisem bil nikoli postrežen, kot pri Jesensku na Vidmu,« piše K. J. »Mislimo, da bi bilo prav, če bi tako hitro in dobro postrežbo uvedli v vseh gostinskih obratih, potem bo tudi gostinstvo Zasavsja res dokazalo, da je na dostojni višini. Pisec, ki piše, da bi bilo dobro, da bi se za razmere v tem lokalno poznanimi lokalni organi, naj ve, da so ti organi že večkrat pregledali poslovanje restavracije pri Jesensku na Vidmu in vedno ugotovili zadovoljivo, vzorno poslovanje.«

Tako in podobno pošto smo prejeli od raznih gostov omenjene restavracije. — Mi ne želimo nič drugega kot to, da bi to gostišče vzorno poslovalo tudi v nadalje in da bi bili vsi z njegovo postrežbo zadovoljni. Da mu nismo hoteli delati krivice, je samo po sebi razumljivo, saj je to naša častitljiva dolžnost.

Uredništvo

V Brezju pri Veliki dolini se nimajo zdrave pitne vode

Vas Brezje leži blizu slovensko-hrvaške meje, pol ure hoda od Velike Doline. Med vojno so Nemci prebivalce te vasi izselili v Nemčijo, od koder so se vrnili takoj po osvoboditvi. Bilo je treba mnogo vztrajnega in napornega dela, da so obnovili svoja gospodarstva, ki so jih tuji zelo zanemarili. Sicer se pa v Brezju ni dosti spremenilo. Ljudje tega kraja so še vedno brez zdrave pitne vode. V vasi je večje število mlakuč, kjer dobivajo vaščani vodo zase in za živino. Pred leti so bili pripravljene zgraditi vodnjak, v katerem bi bilo dovolj zdrave pitne vode, z izgradnjo bazena pa bi si ljudje zagotovili tudi večjo varnost za primer požara. Njihove želje se pa niso izpolnile. Ne zato, ker med prebivalci ne bi bilo pripravljenosti in dobre volje, temveč zaradi ljudi, ki so jim obljubljali vse mogoče, a nič izpolnili. Tako so prebivalci Brezja med drugim obljubili, da bo v vas prišel inženir, ki bo izvršil lokacijo in vse druge potrebne priprave za izgradnjo vodnjaka — o inženirju pa ni bilo potem ne duha ne sluha. Vaščanom so nadalje obljubljali finančno pomoč, a tudi to ni bilo od nikoder. Brezjani so napolnili izkobilice potrpljenja in se sprijaznili z mlakučami, čeprav so bili prej pripravljeni prispevati precej materiala in drugega.

Obljuba terja dolg! — pravi pregovor. Tega dolga prav gotovo ne bodo vrnili tisti, ki so obljubljali. Toda zaradi tega vaščani še ne bi smeli vreči puške v koruzo, saj je v Brezju in v Trbovljah še kdo, ki obljublja samo tisto, kar je pripravljen tudi storiti. Zategadelj priporo-

čam prebivalcem Brezja, da spet združijo napore in začnejo s pripravami za izgradnjo vodnjaka. Prepričani sem, da jim bo skupnost nudila pomoč, zlasti se, ker so tudi sami pripravljeni prispevati svoj delež.

Vodovod v Artičah

V Artičah imajo samo en vodnjak, ki se ga poslužujejo vsi vaščani. Sedaj pa nameravajo zgraditi rezervoar, iz katerega bodo s črpalko odvajali vodo po ceveh po celi vasi, tako da bodo vaščani imeli vodo tako rekoč doma. Ker so domačini zainteresirani na izgradnjo vodovoda, so pripravljene tudi marsikaj prispevati v materialu, z vožnjami ali pa s prostovoljnimi deli. Medtem ko bo skupnost dala samo en del finančnih sredstev, bodo vse ostalo prispevali vaščani sami. Ko bo vodo-

vod skladen, bo znašala njegova vrednost nad 4 milijone dinarjev, medtem ko bo vloženo v to izgradnjo veliko manj finančnih sredstev.

Pripravljalna dela so v polnem teku. Odbor za gradnjo vodovoda je že naročil cev, v An-hovem. Kmetje so že pred tedni začeli voziti potreben pesek in ostalo. Tudi načrti so že zgotovljeni. Spomladaj bodo začeli z glavni deli. Artičani bodo kmalu imeli vodovod, ki je njihova davna želja.

Dobra knjiga za gozdne delavce

Z namenom, da prikaže gozdnim delavcem pravilno pripravo in ustrezne pripomočke za ročno orodje in njegovo nego, je izdala Založba »Kmečka knjiga« v Ljubljani knjigo »Ročno orodje gozdnega delavca za obdelavo lesa«, ki jo je napisal univ. doc. inž. Zdravko Turk. Na 112 straneh je pisec opisal vse, kar je treba vedeti v zvezi z ročnim orodjem. Celih 50 strani je posvečeno raznim vrstam žag, 35 strani raznim vrstam sekir, ostalo pa lupilnikom za lupljenje skorje, klinom za žaganje in cepljenje, dogarskim klanicam, rezilnikom, cepinom, obračalkam (mačkom), dolžinskim meram in ščitnikom za kolena (nakolenkam). Med besedilom je 120 slik, ki ga dobro pojasnjujejo.

Na knjigo opozarjamo vse gozdne delavce, ker jim je zelo potrebna. Ti dobro vedo, da pomeni dobro in skrbno nego-

* To bo verjetno zanimalo kadilce: v Jugoslaviji proizvajamo trideset vrst cigaret. Med njimi so najbolj priljublene cigarete — Zeta, Morava, Ibar in Drina.

vano orodje ob manjšem trudu večji delovni učinek in večji zaslužek.

Cena trdo brošurani knjigi je 325 din.

Sevniški taborniki si grade s o dom

Šest let je preteklo, odkar so v Sevnici ustanovili taborniško organizacijo. V začetku je bila v njej le peščica mladih fantov, danes pa je postala že močna taborniška družina »Treh smrek«. V svojih vrstah ima 60 članov, med katerimi je skoro največ pionirjev, kar je še tembolj razveseljivo.

Program dela družine »Treh smrek« je bil v preteklem letu zelo pisan in zahteven. Predvsem je temeljil na vzgoji dobrega vodniškega kadra in je bil v ta namen prirejen tudi vodniški tečaj, ki je lepo uspel. Dobri vodniki so namreč prvi pogoj za uspešno delo vodov katerih delavnost je zrcalo vsake družine. Najvažnejša manifestacija sevniških tabornikov v lanskem letu je bila razen številnih prav uspešnih prireditev v kraju samem, kakor tudi drugod, vsekakor udeležba na II. zletu zasavskih tabornikov in na IV. zletu ZTS v Kumrovcu.

Letno taborjenje so pripravili tokrat v Seščah v Savinjski dolini in se ga je udeležilo 16 tabornikov ter 12 članov Društva prijateljev mladine.

* Po podatkih, ki so jih pripravile lovske organizacije v posameznih republikah, je razvidno, da imamo v naši domovini okoli 12.000 jelenov, nekaj čez sto deset tisoč divjih koz, 3300 divjih svinj, 900.000 jerebic, 2 milijona zajcev, 60.000 risov, 5000 volkov, 1800 medvedov itd.

sovjetskega prometnega miliona. Njegove kretanje so bile tako kratke in vojaško odsekanne, da je na nas učinkoval kot lutka.

Ker je bilo mesto le preveč dolgočasno, smo se predčasno vrnili na postajo — pet minut po našem prihodu pa je vlak odpeljal. Jezili smo se nad površnostjo in netočnostjo, seveda po krivici. Pozabili smo namreč, da smo v pasu vzhodno-evropskega časa in da je vlak odpeljal natanko po vremenem redu. Tu smo tudi prešli z normalnotirne železniške proge na širokotiarno, ne da bi bilo treba prestopiti. Na dvojni tir zapeljejo vlak in s pomočjo hidravličnih cilindrov, ki so postavljeni ob progi, dvignejo vagon iz kol-skih slogov, ki jih normalnotirna lokomotiva odpelje — širokotiarno pa pripelje nove, na katere polagoma postavijo vagon. Seveda morajo biti za to specialni vagoni, rešitev pa je vedno enostavna in zelo učinkovita.

Vse večje postaje, na katerih se je naš vlak ustavil, so zelo dobro in moderno urejene; povsod imajo podzemne prehode, četudi so nekatera postajna poslopja že stara. Peroni ležijo za višino podzemskih prehodov višje, zato mora vsak vlak, preden pride na postajo, peljati navkreber oziroma ko odpelje iz postaje, zopet navzdol. Zato vlakom ni treba dolgo časa zavil-

rati in je zato življenjska doba daljša, razen tega pa dobijo pri odhodu hitreje polno brzino.

Ogledovanje pokrajine pa nas je hitro utrudilo. Kamor koli pogledaš, sama ravnina in povsod pšenica. Ko smo se vozili v Moskvo, se je ravno pričela žetev. Prepričali smo se, da obstajajo vsi mnogi načini sprav-ljanja žita, od žanjic, pa do naj-modrnejših kombajnov, ki istočasno žanjejo, mlajijo, sortirajo pšenico in stiskajo slamo v bale. Tu in tam smo videli velikanske pašnike, kjer so se pasle velike črede živine, pastirji na konjih pa so čuvali čredo. Pa tudi tu se pojavlja stara pesem: nekatere črede so čuvali električni pastirji (žice, nabite s šibkim tokom), drugod pa je bilo pastirjev več kot živine. Rusi so nam pojasnili, da je to privatna last, živina, ki jo redijo na ohlajnici, ima pa kolektivne pašnike. Vasi so zelo oddaljene druga od druge, včasih smo se vozili po celo uro, ne da bi videli kako naselje. Skoro v vsaki vasi pa je tudi tipljena ruska cerkva s čebulastimi kupolami. Nekateri so stare, razpadajoče, drugim se spet pozna, da so bile pred kratkim obnovljene. Kot ravno morje pa se povsod razprostirajo polja žita, ki je valovilo v vetru in je polje tu in tam pre-sekal ozek pas umetno nasaje-nega gozda.

(Nadaljevanje sledi)

Inž. Rudolf Babič:

2

(Nadaljevanje)

VIDEL SEM ZLATO MOSKVO

Poti in vaše ulice se v deževnem vremenu spremenijo v močvirje, hiše so grajene iz blata, s slannatimi strehami, ki se jim pozna, da jih že leta ni nihče popravljal. Le tu in tam je kakšna streha iz pločevine; seveda vse zarjavele in preluknjane, včasih iz desek, le strehe, pokrite z opeko, ne vidijo, Ampak — televizijskih anten ne primanjkuje. Material za gradnjo koč dobivajo na isti način, kot pri nas šoto. Talna voda takoj zalije prostor, kjer so nare-zali opeke, ki jih sušijo na soncu. In na ta način spreminjajo velike komplekse v močvirja. Ljudje so oblečeni tako, kot so kakšni tridesetimi leti po skritih gorskih vseh, le da so se bolj raztrgani in zanemarje-ni, in da vidijo precej suknjčev, ki spominjajo na prešite odeje, iz katerih gleda vata.

Na vsaki postaji, kjer se je vlak ustavil, smo opazovali tržnice, kjer so kmetje-privatniki prodajali živila. Ker smo se ves čas hranili s suho hrano, smo se hoteli oskrbeti s paradižniki, ostalo pa je le pri želji. Za en sam paradižnik so kmetje zahtevali 1 rubelj, to je po

uradnem kurzu 75 din. Videli pa smo, da so domači potnikoli za to ceno nakupovali. Sploh so te tržnice nekaj boljšega. Prodajalcev je bilo povsod dosti. Večinoma so bile to ženske — ena je prodajala par paradižnikov, druga krožnik pire krom-pirja (seveda mrzlega), tretja spet nekaj jafe itd.

Pozneje smo se lahko na mestni tržnici v Lvovu prepričali o istem: silno veliko prodajalcev, ne verjamem pa, če je bila roba, ki jo je posameznik prodajal, po njihovih cenah vredna 5 rubljev. Videl sem žensko, ki je prodajala šop peteršilja, druga pa spet ni imela drugega kakor pol litra bučnic.

Naslednji dan, okrog desetih smo prispeli v Lvov. Tu bi pa skoro prišlo do katastrofe. Spre-vodnik nam je povedal, da se bomo odpravili ob 1. uri, to pa zato, ker smo imeli zamudo in je moskovski brzovlak že od-peljal, pa bomo počakali na slednjega. Ker je bilo v vlaku neznosno vroče, smo se dogo-vorili, da si gremo ogledat mesto. Midva Slovenca sva že prej v vlaku nosila kratke hlače, ko

pa sva sedaj izstopila iz vago-na, so se ljudje ustavljali in z odprtimi usti strmeli v naju, kot da se je pojavila kakšna predpotopna žival. Ker nama je takšna pozornost le prese-da-la, sva se šla v vagon pre-obleč.

Kasneje, ko sem bil že dalj časa v ZSSR in sem videl kol-hozne tržnice, sem ugotovil, da so različne v ceni zelo velike. Kolhozi prodajajo svoje pridel-ke po diktiranih cenah, ki so v skladu s plačili — to pa, kar sem videl prve dni, so bili nekakšni viški iz ohlajnice, za kar pa cene niso določene.

Lvov je bil že za časa stare Avstro-Ogrske važno upravno mesto, kar se pozna še sedaj v delu mesta, ki smo si ga mi ogledali. Vse zgradbe so zidane v stilu, ki je bil tipičen za tisto dobo. Zdi se pa, da se od tedaj niso preveč mučili s popravilja-njem. Tu sem tudi prvič videl

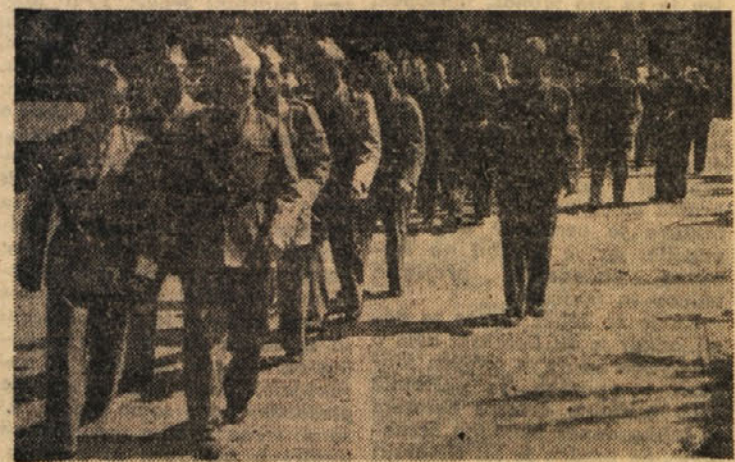
MOSKVA — KREMLJ

Zadnja pot Fliskove Janje

Čeprav smo vedeli, da jo bo lezen hudo daje, nismo pričakovali, da jo bo premagala. In ko smo vedeli, da Fliskove Janje ni več, smo se spomnili na njeno življenjsko pot, ki je bila bolj trnova kot pa rožnata.

Janja je bila član vseh množičnih organizacij v Zagorju in član ZK. Mnogokrat smo jo srečali na raznih posvetovanjih, zlasti pa na ženskih sestankih. Rada je poslušala razprave o tem ali onem vprašanju in še raje je vstala ter s svojo preudarno besedo prispevala svoj delež k rešitvi kakršnega koli problema.

Na njeni zadnji poti jo je spremljalo mnogo Zagorjanov, med drugimi pa tudi prvoborec Frane Kralj-Oink in predsednik zagorske občine, tov. Lukač.

Desetina gasilcev v Vihrah — L etos bodo gradili svoj dom

SENOVO

Občni zbor SZDL. — Poleg ostalih, že opravljenih občnih zborov organizacij SZDL v senovški občini, je bil pred kratkim tudi občni zbor SZDL na Senovem. Udeležba občnega zbora pa ni bila najboljša, kar so nekateri člani povsem upravičeno grajali. Četudi se je v dvoranici predvojaške vzgoje zbralo precej senovčanov, bi bil obisk sprito številno članstva v kraju vendar lahko večji.

Predsednik organizacije SZDL Senovo, tov. Jože Korinšek je podal izčrpano poročilo o delu SZDL, v katero je zajel vso raznovrstno dejavnost v okraju, delo organov ljudske oblasti, podjetij, delavsko samoupravljanje, delo raznih svetov in komisij, delo same organizacije in se istočasno pomudil pri številnih lokalnih problemih. Poudaril je tudi, da daje občinski LO pomembna sredstva za razne socialne, humane, zdravstvene, šolske in druge namene, o čemer člani SZDL niso bili podrobno poučeni.

V diskusiji, ki je sledila, so navzokrog grajali nekatere nepravilnosti, tako n. pr. nezadostno preskrbo ozimnic, kar je naloga KZ, prav tako kritično so obravnavali nekatere primere povziranja cen, zlasti kmetijskih pridelkov, ter izrekli mnenje, da je naloga članov organizacije na terenu, da pomagajo pri zbijanju cen, ki so ponekod neupravičeno visoke.

Na kraju so izvolili nov odbor SZDL in delegate za občinsko konferenco SZDL Senovo. Krvodajalska akcija. — Prav je, da napišemo nekaj besed o uspehi krvodajalski akciji v senovški občini. Znano je, da so bili rudarji že od kraja med prvimi pripravljeni žrtvovati svojo kri za svojega bližnjega, ki je

Nesreče

v Zasnovu

Vodenikov Janez iz Poljnika je večkrat napeljeval električno luč iz stanovanja v hlev. Vselej se mu je posrečilo.

Dne 7. januarja je spet storil enako. Skozi okno je napeljal kabel, pritril na letov napeljav in v nataknil žarnico. Tako je imel svetlobo pri večernih delih v hlevu. Tokrat pa je latev padla na tla in Janez je pihnil, da bi jo namestil nazaj. Ob padcu se je žarnica razbila, Janez pa je hotel odvezeti je navoj žarnice. Pri tem je prijel za grlo žarnice in močan tok ga je v trenutku podrl na tla. Nekaj časa je bojeval še stokal, toda oče, ki je prihitel, je videl na pragu hleva le še mrtevca sina.

Starši! Nikar ne dovoljujte vašim otrokom, da bi sami imeli kakršenkoli opravke z električnim tokom. Pri Vodenikovih sedelci trdijo, da sploh niso vedeli, kje je bil tistega usodnega dne zvečer njihov sin, brčkone pa sta oba starša vedela, da je Janez že večkrat napeljal električni kabel.

Dne 7. januarja je vlak do smrti povozil tovariša Dušana Juga, doma iz Pečja pri Sevnici. Pravi vzrok smrti niso znani.

NOVICE IZ ZASAVJA

BREŽICE

Kolodvorska restavracija brez telefona. — Malo čudno se sliši, da bi bila kolodvorska restavracija brez telefona in vendar je v Brežicah tako. Že dalj časa se uprava restavracije trudi, da bi dobila telefonski priključek, vendar poštna uprava trdi, da nima potrebnega kabla za to. Ta okoliščina je prav neugodna, kajti v Brežice prihaja mnogo ljudi, ki dobe telefonsko zvezo z drugim krajem, če je to potrebno, le pri podjetju »Odpad« ali »Agro-Servisu«, kajti nadlegovati železniško postajo

za privatne telefonske pogovore je skoraj nemogoče.

Prav bi bilo, da bi se ljudje, ki so odločili za rešitev takih vprašanj, pobrigali za to zadevo in poskrbeli za telef. priključek, ki je v kolodvorski restavraciji nujno potreben.

Specialist za otroške bolezni. — Doktor-specialist za otroške bolezni je pred dnevi prispel v Brežice. Tovarišica dr. Ježeva, ki je bila po pogodbi vezana za okraj Krško, je pred nedavnim nastopila novo službeno mesto v Brežicah. Priprani smo, da se bo v novem delovnem okolju kar kmalu znašla in svoje delo usmerjala v blaginjo naših najmlajših in ostalih občanov.

Čuden avtobusni prevoz. — Zelo čuden avtobusni prevoz imajo v Brežicah z železniške postaje v mesto. Tako se je zgodilo dne 4. t. m., da je avtobus pripeljal ljudi k vlaku ob 14. uri in takoj spet odpeljal. Potniki, ki jih na postaji ni bilo malo, so jo morali peš mahati v

mesto, in to po cesti, kjer je zadnja odjuga napravila svoje. Nekateri med njimi so se na tistem jeziku, drugi spet glasno klicali, kar je v takem primeru razumljivo. — Pravijo, da ni pomoči proti temu, ker ima avtobusno podjetje organiziran prevoz tako, da se mora avtobus, ki pripelje ljudi k vlaku ob 14. uri, takoj spet vrniti, da pelje dalje. Mi pa smo mnenja, da bi ne bilo nobene škode, če bi avtobus počakal na postaji še pet minut — in vse bi bilo v redu.

Gostovanje Trbovelčanov. — Dramski mladinski aktiv trboveljske gimnazije bo v ponedeljek, 14. januarja, ob 19. uri, gostoval v dvorani Kulturnega doma v Brežicah s Seniččevim komedijo v treh dejanjih »Logaritmi in ljubezen«. Prikljubljena komedija, ki jo režira prof. Rado Česnovav, je bila povsod z zadovoljstvom sprejeta in vlada tudi v Brežicah zanjo veliko zanimanje.

Vstopnice so v predprodaji v trgovini Borovo in pri gledališki blagajni pred predstavo.

ZAGORJE

Pred kratkim so imeli taborniki »Rodu čimih krtove« v Zagorju svoj redni letni občni zbor.

Iz poročila starostov tov. Pirnat je razvidno, da je bilo delo taborniške organizacije kljub težavam le uspešno. Nekaj članov rodovga vodstva je namreč odšlo na delo v druge kraje. Tako je društvo lanske poletje ostalo brez načelnika, tajnika in blagajnika in je moral te posle prevzeti tov. Pirnat, mesto načelnika pa tov. Zupan. Število članstva je lansko leto nazadnje od 100 na 64, to pa predvsem zaradi tega, ker je tabornikom primanjkovalo vodnikov, prav tako društvo nima svojih prostorov in je ves čas gost Rudarske šole. Vendar so člani navzlic temu pokazali pripravljenost in voljo do dela, kar kaže

predvsem 95-odstotna udeležba društvenih sestankov.

Med največje uspehe organizacije sodi v lanskem letu gotovo prireditve tabornjenja v Medvejah, ki se ga je udeležilo 36 tabornikov. Finančno so bili taborniki povsem navezani sami nase, samo od ZTS in CARE so dobili majhno podporo. Dvanajst tabornikov se je nadalje udeležilo zleta zasavskih tabornikov v Hrastniku, trinajst pa pohoda v Kumrovec, kjer je bil zvezni zlet tabornikov Jugoslavije. Poleg tega so zagorski taborniki priredili več enodnevnih izletov.

Letos nameravajo pritegniti taborniki v svoje vrste čimveč medvedkov in čebelic, pa tudi starejših ljudi, predvsem pedagogov in mladinskih funkcionarjev. Organizirali bodo nadalje 14-dnevni tečaj za vodnike, sodelovali bodo z vsemi organizacijami in uvedli tudi hranilno blagajno. Na koncu so na občenem zboru izvolili rodovo upravo s starostov tov. Pirnatom na čelu.

Občnega zbora sta se udeležila tudi zastopnik starešinske uprave Zveze tabornikov Slovenije, tov. Blaha, in predsednik Zasavskega sveta tabornikov tov. Kenk. Čudno pa je, da se zastopniki političnih in oblastvenih organov kljub povabilu občnega zbora niso udeležili.

K. N.

Na živinski razstavi, ki so jo priredili pred nedavnim na Bučki, je ocenjevalna komisija prisodila prvo nagrado kravi posestnika Antona Novšaka iz Močvirja št. 17 pri Bučki.

HRASTNIK

Posnemanja vredno. — Na zadnjem množičnem sindikalnem sestanku so so člani kolektiva hrastniške Stelkarnice obvezali, da bodo dali pol dnevnega zaslužka za dograditev planinske postojanke v Gorah.

To gesto moramo vsekakor toplo pozdraviti.

Krvodajalska akcija v Sp. Hrastniku pred kratkim je našlela na veliko razumevanje med člani posameznih delovnih kolektivih. Tako je samo v tamkajšnji Stelkarni darovalo kri nad 160 članov kolektiva. Člani apelirajo na vse, da bi bila prihodnja akcija bolj organizirana.

Občni zbor Brodarskega društva Hrastnik. — Nedavno so imeli športniki — brodarji v Hrastniku občni zbor svojega društva. Med sklepi, ki so jih sprejeli na tem zboru, je bil tudi ta, da bodo prihodnje leto poskrbeli za pritegnitev čim večjega števila članov v brodarsko društvo, posebno pa med mladino. To društvo je pod vodstvom tovarišev Ota Zilndre, Marijana Javorška, Rajka Zagarja in drugih doseglo v minulem letu precej lepših uspehov. Tako so n. pr. organizirali preteklo leto Titovo štafeto, priredili tekmovalje v Krškem, drž. mladinski prvak tov. Barič pa se je udeležil mednarodnega tekmovalja v Tacnu in v Avstriji. — Potrebno bo, da nudi

temu društvu prihodnje leto okrajni odbor Ljudske tehnike več pomoči, prav tako tudi ostali. V zimskih mesecih bo društvo priredilo tečaje za modelarje, predvsem pa za pionirje. Graje vredno pa je, da se razen predstavnika organizacije SZDL v steklarni ni udeležil noben član občnega zbora hrastniških brodarjev od okrajnega in republiškega odbora Ljudske tehnike.

Šentjaž

»Se naj pridejo!« — Te besede je bilo slišati pri nas po predstavi filma »Naši zvesti prijatelji«, ki ga je predvajal potujoči kino Zveze »Svoboda« in prosvetnih društev okraja Trbovlje pionirjem in cicibančkom osnovne šole Šentjaž na Dolenjskem. V dvorani niso bili samo nasmejani in srečni otroški obrazki, ampak tudi odrasli so bili med njimi. Z največjim veseljem so spremljali predstavo. Zaslužiti si lahko, da si ljudje žele filmskih predstav. Radi bi se jih udeležili, vendar dolga pot v Krmelj marsikateremu kmečkemu človeku odbije to razvedrilo.

V Šentjažu imamo dvorano in zato še dokaj ugodne pogoje, da bi nas potujoči kino še večkrat obiskal, čeprav smo res že bolj na obronku našega okraja. Za obisk se potujočemu kinu toplo zahvaljujemo.

VELIKA DOLINA

Premalo članov SZDL. — Na območju bivšega Občinskega ljudskega odbora Velike Doline je enajst osnovnih organizacij SZDL, v katere pa je vključeno komaj 30 odst. vseh volivcev. Vzrok tega je iskati v nedelavnosti nekaterih odborov, ki niso potrdili zaupanja, ki so jim ga dali člani SZDL.

Nedavno sta se na Jesenicah in na Veliki Dolini sešla politična aktivna in razpravljala o ukrepih za razširitev članstva Socialistične zveze. Sklenili so, da bodo člani aktivna obiskali vse ljudi in se z njimi pogovorili o vzrokih, zaradi katerih so volivci izven SZDL. Računajo, da bodo v kratkem povečali število članov SZDL vsaj na 40 odst. v odnosu na število volivcev.

RADEČE

Nedavna konferenca komunistov Tovarne papirja v Radečah je zelo dobro uspela. Poleg članov ZK so konferenci prisostvovali še tov. Salmič, povabnih obratov in predstavnikov ljeni strokovnjaki iz posameznih društev, ki delujejo v okrilju kolektiva.

Na konferenci je bilo največ govora o proizvodnji, o življenjskem standardu in potrebi dviga storilnosti kot osnovi za doseg prvega, nadalje o novem plačnem sistemu, o normah in premijah ter o konkretnih težavah, s katerimi se bori ta delovni kolektiv pri izpolnjevanju svojih obveznosti.

Bilo je govora tudi o politični aktivnosti komunistov, ki je še kar zadovoljiva. Ugotovljeno je bilo nadalje uspešno delo mladinske organizacije, TVD »Partizana«, gledališke družine in ostalih, ki omogočajo delavcem izživiljanje po dovršenem delovnem času.

Lahko bi trdili, da so se pristotni temeljito pogovorili o vsem in da se bodo sadovi tega sestanka kmalu pokazali pri konkretnem delu v tovarni, na terenu in povsod tam, kjer komunisti Papirnice aktivno delajo.

Z. J.

DOBRAVA

Vprašanje vodovoda iz Dobrove, ki naj bi oskrboval s studenčnico kraje Senovo, Brestanico, pa tudi Videm in Krško, se je pred časom že precej razgibalo. Dela pri zajetju izvirkov v Dobrovi so pokazala, da gre za veliko kapaciteto, približno 361 na sekundo. Tudi analiza je pokazala, da je voda dobra in zdrava. Od teh začetnih del pa stvar ni napredovala in preskrba omenjenih krajev z dobro pitno vodo je ostala slej ko prej odprto vprašanje.

Razumljivo je, da gre tu za denarna sredstva. Pri vsem pa se vendarle ne sme pozabiti na to, da bi bilo z vodovodom iz Dobrove rešeno zelo važno vprašanje industrijskih krajev Senovega, Brestanice ter Vidma in Krškega in da velja v tej smeri storiti vse, kar je le mogoče. Na Senovem, zlasti še v določenih obdobjih, množina vode v obstoječem vodovodu ne zadostuje več, kar se posebno občutijo stanovalci v višje ležečih hišah. Se bolj pereča pa je oskrba s pitno vodo v Brestanici. Tu stari izvirek sprito naraslega števila prebivalstva (termoelektrarna in grad) ne zadostuje več. Prav tako, ali še bolj košljivo pa je vprašanje pitne vode na Vidmu, kjer si deloma pomagajo s filtriranjem savske vode. Tudi v Krškem glede pitne vode ni dosti boljše. In ti kraji, kakor vse kaj, rastejo in bodo še rasti in bo prebivalstva vedno več. Zaradi tega bi bilo treba storiti vse, da bi se dela na vodovodu, ki so se z zajetjem vode že pričela, postopoma nadaljevala.

SEVNICA

Pametna pobuda. — Na mladinskem sestanku v Kopitarni v Sevnici so razpravljali tudi o tem, da bi bilo treba organizirati tečaje za mlade delavce, kjer bi se ti učili ravnanja s stroji in podobno. Na sestanku so namreč ugotovili, da ravno zaradi neznanja mladih delavcev nastane dostikrat večja škoda na strojih, zaradi katere trpi podjetje znatne izgube.

GOSTINSKI KOTIČEK

Svet za turizem pri OLO Trbovlje je imenoval komisijo, ki

ba izdelala 10-letni načrt za razvoj turizma v okraju. Občinski odbori so morali že do 31. p. m. odposlati komisiji za pričetek dela s področja svoje občine potrebne podatke o tem vprašanju. Ker bo načrt razvoja turizma zajemal vse veje naše gospodarske dejavnosti (prometna sredstva: ceste, regulacije, mostovi — podvozji, avtopromet, markacija, komunalna — asfalciacija; izvršitev najvažnejših kanalizacijskih del, javna razsvetljava, preskrba pitne vode, ureditev tržnic, postavitve hladilnic in izdelovalnic ledu, nova pokopališča, zgraditev filtrirnih naprav pri flotacijah in separacijah rudnikov in tovarn, nadalje planinske postojanke, letovišča, prehodno gostinstvo, kulturne in športne naprave, propaganda itd.) je v svrhu razvoja turistične dejavnosti dolžnost vseh gostincev, da sodelujemo z nasveti in predlogi. Vabimo vse naše gostince, da ne izpadejo iz teh vrst, zavedajoč se, da je turizem tesno povezan z gostinstvom.

● Sekretariat za delo pri zveznem Izvršnem svetu je izdelal glede plačevanja nadur v gostinstvu sledeče tolmačenje: Odluk o pogojih, po katerih se plača za nadurno delo, delo ob dnevnih tedenskih počitkih in ob državnih praznikih priznava v lastno ceno, niti prejšnji odluk ne nanašata na gostinstvo, ker gostinska podjetja in gostišča nimajo pravic do posebnih sredstev za plačevanje nadurnega dela v lastni ceni razen plačnega sklada v odstotku od prometa. Gostinska podjetja in gostišča torej samo določijo, kdaj se lahko nadurno delo, pri čemer pa morajo upoštevati določila 65. člena Uredbe o plačah delavcev in uslužbencev gospodarskih organizacij, to je, da plača za nadurno delo obračunavajo s povzvišanjem tarifne postavke za 50%, in da se nadurno delo uvrja na osnovi določbe pristojnega gostinskega podjetja oziroma gostišča. Občinski ljudski odbori torej niso upravičeni zahtevati od gostinskih podjetij in gostišč, da izpolnjujejo določila odluka v pogojih, ob katerih se plača za nadurno delo, delo ob dnevnih tedenskih počitkih in ob drž. praznikih priznava v lastno ceno (Ur. list FLRJ št. 11-103-56).

● Dne 15. p. m. so na konferenci tajnikov okrajnih gostinskih zbornic pri Costinski zbornici za LRS obravnavali družbeni plan za leto 1957, premije v sezonskih gostiščih, realizacijo prometa in zavarovanje zasebnih gostilničarjev. Podrobnejše poročilo o tem še sledi.

● Gostinski tečaj za izpopolnjevanje z vključenim predavanjem politično-ideološke vzgoje se je v Vidmu-Krškem končal. Gostinski delavci pozdravljajo način takih tečajev z željo, da se le-ti še pred poletno sezono ponove. Za dne 21. p. m. sklican sestanek članstva s področja občine Trbovlje se zaradi premajhnega števila članov gostišč družbenih organizacij ni mogel vršiti. Pohvaliti pa moramo gostince z Dobovca, ki so se povabili odzvali kljub temu, da imajo tri ure hoda v nadaljevanje na 7. strani)

Znamka za 10 din

UPRAVA

ZASAVSKI TEDNIK

TRBOVLJE

Trg Revolucije šte. 23

Studentski festival v Trbovljah

V DNEH OD 13. JANUARJA DO 2. FEBRUARJA PRIREJA REVIRSKO AKADEMSKO DRUŠTVO IZ TRBOVELJ PRVI STUDENTSKI FESTIVAL — V OKVIRU FESTIVALA BO 6 KVALITETNIH KULTURNO-UMETNIŠKIH PRIREDITEV, NA KATERIH BODO SODELOVALI NAJBOLJŠI AKADEMSKI ANSAMBLI IZ LJUBLJANE

Pravzaprav je bolj zanimivo, zakaj takšen festival, odgovoriti na vprašanje, kakšen festival. Studentski dvakrat: prvič, ker ga prireja Revirsko akademsko društvo iz Trbovelj, in drugič, ker bodo na njem sodelovali izključno študentje, nekateri med njimi tudi člani RAD. Nekateri študentje, Trboveljčani, Zagorjani in Hrastničani nam očitajo, zakaj ne bi organizirali takega festivala le s sodelovanjem domačih revirskih študentov. To je seveda nemogoče, kajti niti najbolj diletantski oder ne bi takega festivala prenesel, ker pač 120 ali 150 študentov zornega Zaslava ne more samo sestaviti svojega pevskega zbora, svoje dramske, folklorne, recitacijske in še kakšne druge skupine. Za sestavo takšnih umetniških skupin je revirsko akademsko društvo številno prešibko, to še tem manj, ker ni vsak študent pevec, odrski igralec itd. Kdor je po svoji nadarjenosti poklican za gojitev kulture in umetnosti, naj seveda goji visoko kulturo in umetnost, kdor pa ni, naj jo pač tudi goji, toda ne kot aktivni ali pasivni umetnik ali kulturnik, marveč kot priložnostni kulturnik in umetnik. In med nami, študenti, so oboje vrste ljudi. Prvi so v raznih akademskih skupinah in zborih, in ti se vam bodo predstavili, drugi pa služijo kulturi in umetnosti drug-
Otvoritev predstava bo v nedeljo, 13. januarja, ko bo gostovala akademska folklorna-plesna skupina »Franc Marolt« iz Ljubljane z večerom plesov jugoslovanskih narodov. Skupina je pod vodstvom glasbeno-narodopisnega inštituta in bo izvajala na predstavah ob 18. in 20. uri nekatere slovenske narodne plesne, nadalje makedonske, koruške, srbske in hrvaške plesne ob spremljavi harmonikarskega in tamburaškega zbora. Skupina je s tem programom gostovala po zahodni Evropi (Pariz, Zürich, Belgija in drugod).

Od 20. do 27. januarja bo odprta slikarska razstava zasavskih umetnikov, študentov Akademije upodablajočih umetnosti. Razstavljalci bodo svoja nova, najbolj dela. Poleg domačih znanih slikarjev Kneza (Trbovlje), Bizjaka (Hrastnik) in Kopitarja (Zagorje) bodo verjetno razstavljali tudi nekateri drugi absolventi akademije.

V nedeljo, 20. januarja, bodo gostovali na trboveljskem odru študentje Akademije za igralstvo iz Ljubljane z Molierovo komedijo »Sganarelle ali Namisljeni rogošec« in s Shakespeareovim delom »Kakor vam drago«. Z obema uprizoritvama bo akademija sodelovala

na ljubljanskem Linhartovem festivalu. Obe odrski deli predstavljata »opoj najzahtevnejše publike«, in sta v navedeni uprizoritvi tako dovršeno in mojstrsko izvedeni, kakor se to še ni posrečilo nobenemu slovenskemu poklicnemu gledališču. Poleg slušateljev nastopajo nekateri igralci SNG in Mestnega gledališča (med igralci je tudi

V okviru studentskega festivala bo v Trbovljah nastopila znana folklorna skupina »Franc Marolt« iz Ljubljane. Na sliki: Rezijanka

Janez Čuk-Sandi iz filma »Vesna«. Akademija bo dala dve predstavi, in sicer ob 18. in 20. uri.

V nedeljo, 27. januarja, pa bo vsakomur všeč festivala z gostovanjem znanega Akademskoga pevskega zbora »Tone Tomšič«, ki bo izvajal Aškerc-Tomšičovo »Stara pravda« (120 efektivnih minut). Sodelovali bodo: Andrej Strucl, bariton (operni pevec), Zdravko Kovač, bas (operni pevec), znani recitator Janez Rohaček (Mestno gledališče), pri klavirju prof. Pavel Sivc, mešani pevski zbor. Dirigent: Radovan Gobec. — To bo tretja izvedba »Stare pravde«. Doslej je bila izvajana le dvakrat v Ljubljani. »Stara pravda« je napisana prav za APZ. Izvajalo bo to delo okrog 90 pevcev. Koncert bo ob 20. uri.

Zaključek festivala bo v soboto, 2. februarja, z zabavno-plesno prireditvijo pod naslovom »Malo dobre volje«. Sodelovali bodo študentski plesni orkester in Slovenski kvintet iz Ljubljane ob sodelovanju veseliga večera »101 minuta glasbe in smeha«. Pela bo Jelka Cvetičar. Spored, glasba in ples od 19. ure do 5. ure zjutraj. Vsekakor bo to največja plesno-zabavna prireditev te sezone v Trbovljah.

Iz navedenega sporeda razvidimo, da bo študentski festival v Trbovljah zajel vsa področja kulturno-umetniškega življenja. Spored prireditev in izvajalci so

nam porok za resnično umetniško doživetje.

Ob koncu navedimo še informativno, da bodo vse te prireditve v Delavskem domu v Trbovljah. Predprodaja vstopnic je dnevno od 10. do 12. ure in od 18. ure dalje pri blagajni v Delavskem domu. Kolektivi si lahko rezervirajo vstopnice za posamezne prireditve. Predpro-

V okviru studentskega festivala bo v Trbovljah nastopila znana folklorna skupina »Franc Marolt« iz Ljubljane. Na sliki: Rezijanka

ZAGORSKA BELEŽKA

V KNJIGARNI. V trgovini je nekaj ljudi. Ta bi rad risalne liste, drugi peresnik, tretji milimetrski ptičar itd. Končno pridem na vrsto tudi jaz. Prosim dve beležki. Namesto zašelenega pa sem dobil le pomilovalen odgovor: »Zmanjkalo. Pridite, prosimo, prihodnji teden.«

Na podobem način so bili pred mano »potoženi« tudi drugi. Naslednji teden. Spet isti prizor, spet ne dobim ničesar, in zopet isti odgovor.

Med Zagorjani se čujejo kaj čudne govorice o knjigarni. »Saj ničesar nimajo«, pravijo ljudje. Prav bi bilo in tudi čisto bi bil, da bi knjigarna skušala dobiti čim več takšnih predmetov, po katerih je povpraševanje, in ustreči želji potrošnikov. Tako bi bili naenkrat ubiti dve muhi. — Knjigarna bi imela promet, potrošniki, ki jih ni malo, pa bi bili zadovoljni. K. N.

Lovska družina v Trbovljah skrbi za izobrazbo

Upravni odbor Lovske družine v Trbovljah je pred kratkim priredil strokovno predavanje o kinologiji. Predaval je znani kinolog tov. Zupan iz Ljubljane. Člani lovške družine so z velikim zanimanjem sledili predavatelju, ki je s svojim izvajanjem zainteresiral vse navzoče. Lovska družina ima namen organizirati za svoje članstvo v zimskem času še več podobnih predavanj, katerih namen je strokovno dvigniti in usposobiti vse člane družine, posebno še mlajše, neizkušene lovce.

Rešitev magičnega kvadrata iz 52. številke

Naši pionirji in pionirke so pravilno rešili magični kvadrat iz 52. številke našega »Zasavskega tednika«. Rešitev se glasi: 1. sova, 2. oreh, 3. Vera, 4. ahaj.

Zreb je prisodil prvo nagrado za rešitev magičnega kvadrata Mili Peternel, učenki 1. razreda nižje gimnazije, pošta Sevnica — drugo nagrado pa dobi po odločitvi šreba Valči Zibret, učenka 4. razreda osnovne šole Hrastnik-Center, pošta Hrastnik. Obema bomo dostavili knjižno darilo po pošti.

Vsem ostalim marljivim pionirjem za poslano pošto in pozdrave prisrčna hvala!

Uredništvo

Nov nagradni magični kvadrat za pionirje

Besede (vodoravno in navpično): 1. del stanovanjske sobe; 2. velik ogenj; 3. žensko ime, ki ga praznujemo ta mesec; 4. vrsta plevela.

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

Črke: AA, EE, KK, NN, OOO, R, SS, T, Z.

Rešitev nam pošljite do nedelje, 20. januarja, opoldne na naše uredništvo ali pa jo prinesite sami. Dva izžrebancu bosta dobila za pravilno rešitev vsak po 1 lepo mladinsko knjižgo.

Pri odgovoru ne pozabite navesti poleg svojega imena in priimka tudi razred šole, ki jo obiskujete, nadalje pošto in kraj, kjer ste doma. Uredništvo

Predvojaški in izvenaradni vzgoji več skrbi

Tajništvo za prosveto in kulturo okraja Trbovlje je organiziralo enodnevni seminar za vse komandante in komandirje občinskih odredov predvojaške vzgoje.

Na seminarju so obravnavali vso snov učnega načrta in programa predvojaške vzgoje za moške kmečke, delavske in srednješolske mladine.

Seminar je vodil kap. Vojnega oddelka tov. Opačič, prisotni pa so bili še podpolkovnik Vojnega oddelka tov. Andrej Kršul in vršilec dolžnosti okrajnega inšpektorja predvojaške vzgoje tov. Dominik Kužnik. Seminar je strokovno zelo dobro uspel. Vsi so želeli, da bi bil tak seminar še večkrat, ker bi to mnogo koristilo splošnemu strokovnemu dvigu predavateljskega kadra. Komandanti občinskih odredov predvojaške vzgoje so grajali pristojne občinske oblastne organe, da se premalo brigajo za delo odredov. Tudi vprašanju izvenaradne vzgoje bodo morali oblastni in ostali forumi posvetiti več pozornosti.

Ob zaključku seminarja je tov. Mirko Skalin, načelnik tajništva za kulturo in prosveto obrazložil prisotnim, kakšen naj bo njihov odnos do mladine. Predvojaška vzgoja naj se izvaja na socialistično-pedagoških osnovah.

Po enem mesecu

V poslednjih tednih smo brali v domačih dnevnikih, pa tudi tednikih več poročil, ki so jih napisali poročevalci, kritiki in sodniki posameznih listov o gradnji in otvoritvi novega Delavskega doma v Trbovljah, pa tudi o prireditvah vseh vrst, od dramskih do koncertnih, ki so se zvrstile v devetih dneh po otvoritvenem dnevu, 29. novembra.

Ob branju teh poročil o gradnji in kritičnih ocen nastopov se spriču ugodnih prispevkov začnemo vse bolj zavediti pomembnosti novega kulturnega objekta za Trbovlje in za širšo okolico. Večletnim opazovanjem gradbenih in drugih del, zmajevanjem z glavjo, živahnem komentiranju o končnem dnevu, ko bo Dom dograjen in za vso javnost dostopen, je sledilo in še sledi tiho in glasno priznavanje doseženega uspeha. Bolečin, ki so se porajale temu in onemu ob odstranjevanju starih objektov v okolici novega Doma, skorajda ne čuti nobeden več, kajti impozantnost novega kulturnega hrama moderne praktične arhitekture je vsakogar tako navdušila, da je pozabil na trenutno prizadetost prejšnjih tednov in mesecev.

Ko je že dober mesec za nami, odkar je bil Delavski dom v Trbovljah odprt in izročen javnosti v uporabo, je nastopilo prvo razdobje dela, o katerem se lahko danes nekoliko seznamimo. Še preden je bil Delavski dom odprt, je bilo storjeno po gradbenem odboru in občinskem ljudskem odboru v Trbovljah mnogo priprav za ustanovitveni organ, ki bi vodil in upravljal zgrajeni objekt tako, da je ta organ, namreč upravni odbor, imenovan po občini, s trenutkom otvoritve Doma že tudi lahko prevzel nase vse po sebi upravljanje.

Kulturni dom — Delavski dom v Trbovljah je ustanova s samostojnim financiranjem, ustanovljena po občinskem ljudskem odboru, in sodi pod kompetenco Sveta za prosveto in kulturo na občini. Delavski dom vodi poseben družbeni organ — upravni odbor, sestojč iz devetih članov. Upravni odbor sestavljajo deloma nekateri člani gradbenega odbora, deloma pa zastopnik sveta za prosveto in kulturo na občini, zastopnik DPD »Svobode-Center-Trbovlje«, predsednik SZDL in upravniki Delavskega doma. Pravice in dolžnosti upravnega odbora so precejšnje, predvsem pa te, da se z zgrajenim objektom smiselno in gospodarsko ravna, oddajajo razpoložljivi prostori, to so dvorane, v uporabo vsem domačim, pa tudi drugim družtvom, in organizirajo v njih predavanja, razstave, gostovanja in drugo, kolikor teh nalog ne opravljajo domača društva v zadostni meri. V sestavi Delavskega doma sodi tudi Kino Delavski dom. Vso upravno-tehnično delo v Domu vodi upravnik. Njemu so podrejeni tudi vsi redni in honorarni uslužbenici.

Upravni odbor z upraviteljem se je takoj v začetku lotil vseh problemov temeljito. Pri reševanju različnih težav in ovir, ki se nujno porajajo pri upravljanju tako velikega objekta, pa je natelet upravni odbor na vprašanje slabih odnosov občinstva in drugih do zgrajenega objekta. Glavni namen tega članka so prav ti nepovoljni odnosi, da se v domačem časniku osvetli in razčisti vedenje pred-

vsem mlajših ljudi v Domu, pa najsi bo v teh ali onih prostorih Doma, v veži, v dvoranah ali na odru, tako da so vtisi prvih dni po otvoritvi Doma slabši, kot je bilo pričakovati. Takoj prve dni so izkoristili nekateri otroci bližnje kolonije prostorno vežo za drsanje v dopoldanskih urah, višek pa je bil dosežen že 1. decembra p. l. dopoldne pred koncertom za mladino: lovili se niso samo po vseh prostorih in se drsali po vsej dolžini in širini glavne veže, temveč se obežali in vrtili na stopniščni ograji, pljuvali po tleh — na koncu pa je bila ugotovljena tudi škoda: ubita je bila šipa pri blagajni, zamazane stene in stebri ter s silo strgana službena značka s suk-njiča biljeterke in deloma tu in tam navrtani sedeži. Prav tako se pritožujejo ljudje, ki imajo opraviti z gledališkim odrom, nad čudnim pohajkovanjem, plezanjem in sprehajanjem v prostorih za odrom, ki služijo igralcem in ostalim nastopajočim. Da to ni predstavam v korist, smo videli, ko smo bili priča meglenemu siju zvezd in meseca pri uprizoritvi »Gorenjskega slavčka«. Sicer pa ni nihče drugi upravičen upravljalci z odrskimi napravami kot le tisti, ki so za to delo določeni in ki se na delo spoznajo. Poleg varnostnih razlogov, ki narokujejo, da imajo vstop na gledališki oder samo ljudje, ki so ali trenutno tam zaposleni ali igralci v času vaj in nastopa, narekuje strožji režim pri uporabljanju odra in odrskih naprav tudi okoliščina, da je bilo doslej zaradi nepoznavanja delovanja odrskih naprav poškodovano že več potegov, da so vršili predstave »visele« v zraku.

Ti opomini pa vsekakor ne morejo zadeti tistih stotin in stotin obiskovalcev, ki so dan za dnem obiskovali in še sedaj obiskujejo razne prireditve v Domu z vsem spoštovanjem in zbranostjo. Prizadejati naj se čutijo predvsem tisti mlajši obiskovalci, ki so namerno ali ne namerno s svojimi dejanji povzročili in izpazili današnjo kritično besedo. Prav gotovo jim bo ta opomin samo v korist. Pripravi smo, da ponos vsakega obiskovalca v bodoče ne bo dovoljeval, da bi posamezni nedisciplinirani ljudje predstavljali vse obiskovalce s svojim nepremišljenim ravnanjem in nesposobnim vedenjem. Če v kavi je treba onemogočiti kakršnokoli poškodovanje ali mazanje naprav, ki služijo kulturnemu delovanju in izobraževanju vseh občanov. Delavski dom je bil postavljen s sredstvi vseh občanov v tej ali oni obliki z namenom, da se bo delovni človek izobraževal in vzgajal v dostojnih prostorih.

Teh pripomb pa ni treba jemati za zlo, saj so bile v primeri s tisočimi obiskovalci in stotinami izvajalcev v zadnjih tednih upotvojenene le manjše, v tem članku navedene nevspečnosti, vendar je treba tudi na takšne pojave opozoriti, da se v bodoče taki redki primeri ne ponovijo. V novem Delavskem domu, ki je eden izmed najlepših kulturnih hramov v naši državi in daleč izven nje, glejmo vedno del svojega prispevka in morda tudi osebnega truda in prostovoljnega dela, zato ga varujmo kot nekaj svojega, da bo tudi čez nekaj let zunanji in notranji izgled Doma enak sedanjemu. Takega uspeha bi bili prav gotovo vsi veseli.

Javni nastop glashene šole v Trbovljah

Pretekli mesec je bila v Domu »Svobode II« v Trbovljah prva javna produkcija Glasbene šole Trbovlje v letošnjem šolskem letu. Trintrideset gojenec je v šestindvajsetih točkah nakazalo prizadevanje te šole, ki se je od lani premaknilo nekoliko naprej. Nastopili so najboljše, kar se ni dokaz njihove virtuoznosti, a so izmed vseh učencev pokazali največ vztrajnega prizadevanja in obvladovanja šolske stvarine. Ta realni kriterij je bil določen po ocenah celotnega profsorskega zbora za predhodni interni produkciji. Navzlic temu pa je treba, ta zvesti spremljevalec vseh, ki nastopajo, imela tudi tu svoj precejšnji delež. Vendar je težko razumljivo, kako pridejo na oder violinisti, ki jim lik še dobesedno pleše okoli ušes, pianisti, ki se tako udobno usedejo, da si nato zastoj prizadevajo za sproščenost roke, klarinetisti, ki igrajo kot

okameneli kipi. Poleg zelo počasnih, preveč študijskih tempov, poleg efektivno izbranih skladb, ki naj zakrijejo tehnične pomanjkljivosti izvedbe, bi bili to glavni očitki tej produkciji. Se vedno se profesorji in učenci premalo borijo za pravo muziciranje, za preciznost komornega igranja (primer nekontroliranega tremoliranja v violinskem triu).

Izmed nastopajočih solistov so vidno izstopili: Ida Skrinjar, ki je doživeto in tehnično dokaj popolno zaigrala Chopinov Valček, čelistka Rozika Poglarjen, ki pa bo morala še močno gojiti kulturo in moč lokovih potez, pianistka Martina Černe in mnogo obetajoči Marijan Flašman, ki je udarno zaigral Wil-movo Koračnico. Omeniti moramo še Bogdana Ulago, Rudija Grahka, Ludvika Dolanca in malega Jurčka Drnovška.

Za konec je šolski orkester izvajal že znane Stičeve štiri skladbe za klavir in mladinski orkester in Mascagnijev Simfonični intermezzo. J. Z.

NAROČILNICA

Naročam »Zasavski tednik« in prosim, da mi ga začnete

pošiljati s _____

Naročnino nakažem takoj po prejemu položnice.

Ime in priimek _____

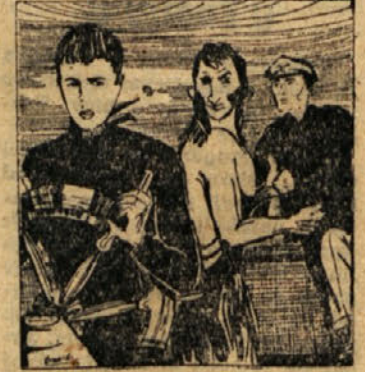
Kraj _____, ulica _____, št. _____

Pošta _____

V _____, dne _____

Podpisi:

V RAGINA FUATINU

5. »Zaboga,« je zašepetal Brown, »To je favn — pravi morskoi favn.«

»To je moč koza,« je rekel Glass.

»Da, Mauriri je,« je dejal Grief. »Moj krvni pobratim po svetem obredu tukajšnjih domorodcev. Njegovo ime je moje in moje je njegovo.«

Siroka rjava pletča in prekrasne prsi so se dvignile iznad ograje, nato pa je na videz brez najmanjšega napora sledilo telo in moč je neslišno stopil na krov. Brown je kar odprenel, tako je bil očaran. Zlatorjavi gozdni bog je krenil z iztegnje-

no desnico tja, kjer je sedel David Grief.

6. »Mnogo dni in noči sem čakal, kdaj prideš veliki brat,« je govoril človek z otoka. »Nad nas se je zgrnila velika žalost. Pred tremi tedni je prišel semkaj tvoj škuner, ki je dvakrat ali trikrat naselil. Prišleci so pobili mnogo moč, med njimi tudi Matuara, njegovo ženo Nau-moo pa odpeljali na svojo ladjo. Na krovu je osem belih mož. Med njimi sta dva poglavarja — prava utelešena vraga. Tudi ostali niso boljši. Pri sebi imajo žene z nekega otoka, ki govore

nam podoben jezik. Pravijo, da so jih močje s škunerja ukradli.

Možje grdo ravnaajo z nami. Mnogi iz našega naroda se boje in so zbežali in žive sedaj pri kozah. Ali na visokih gorah ni dovolj živčaja za vse. Mi smo pripravljeni in se hočemo boriti.

7. »Veliki brat, Potrebujemo mnogo pušk in veliko streliva. Preden sem odpeljal k tebi, sem sporočil možem in oni čakajo. Tudi beli močje ne vedo, da si prišel. Daj mi čoln in puške in vrnem se, prej kot vrzde sonce. In ko jutri prideš, bomo pripravljeni, da brž, ko nam

ukažeš, pobijemo tujce. Te moramo vse pobiti.

Molili smo k mnogim bogovom, da bi ti čim prej prišel. In sedaj si tu.«

8. »Pojdem s teboj v čolnu na obalo,« je rekel Grief. »Ne, ne, veliki brat,« je odvrnil Mauriri. »Ti moraš ostati na škunerju. Tuji beli močje se bodo bali škunerja in ne bodo na nas mislili. Mi pa bomo imeli puške, a oni tega ne bodo vedeli. Kakor hitro bodo razgledali tvoj škuner, se bodo ustrašili. Pošlji rajši s čolnom tega mladega moža.«

Posvetovanje planincev na Kumu

Planinci za tesno sodelovanje s turističnimi društvi in društvi prijateljev prirode — Svoje delovanje bodo usmerili v pozitivno turizma — Delovni ljudje naj letujejo tudi v planinah in ne samo na morju — Vzgoja v planinskih društvih ne sme biti preveč enostranska — Vsi zainteresirani čim prej naj združijo napore za izgradnjo planinskih koč — Planinska društva morajo prispevati tudi k razvijanju zimskega športa

Predstavniki planinskih društev so se izjavili za tesnejše sodelovanje z ostalimi društvi, ki imajo pred seboj isti smoter — peljati delovnega človeka v naravo in mu nuditi čimveč razvedrila. Tesno sodelovanje je potrebno zlasti s turističnimi društvi in društvi prijateljev prirode, ki morajo združiti svoje napore v borbi za to, da bi delovni ljudje postali ljubitelji narave in ljubitelji naših planin ter pospeševalci turizma. Zategadelj bodo pri izdelavi svojih programov, za bližnje obdobje sodelovali predstavniki vseh omenjenih društev.

Na posvetovanju so nadalje sklenili, da morajo planinska društva delovati tudi v smeri pozitivne turizma. Urediti jo treba ceste, ki drže k planinskim kočam. Znano je namreč, da tuji turisti obiskujejo samo planine, kamor drže prometne ceste. Tako na primer bi bilo treba dokončati cesto na Kumu. Planinsko društvo »Kum« bi moralo biti zainteresirano na izgradnji te ceste. Če nič drugega, vsaj pobuda bi morala priti z njegove strani, kar bi bilo tudi že veliko vredno. Planinsko društvo v Zagorju bi se moralo povezati s planinskimi društvi v Celju zaradi gradnje ceste na Čemšenjske planine — planinsko društvo v Trbovljah pa naj vodi račun o izgradnji ceste na Mrzlico. To kajpak ne pomeni, da bodo že letos začeli z izgradnjo vseh teh cest, toda neko perspektivo pa vendarle morajo imeti.

Posvetovanje je opozorilo tudi na to, da se morajo planinska društva bolj povezati z društvi prijateljev prirode, toda ne zaradi organiziranja nedeljskih izletov, ampak tudi zaradi usmerjanja naših delovnih ljudi na letni oddih v planine. Kakor znano, so sindikalne organizacije in podjetja vložila veliko sredstev v organizacijo letovanja na morju, zelo malo pa so jih namenila za letovanje delavcev in uslužbencev na naših prelepih planinah, kjer so bile planinske kočice skoraj prazne. Med delovnimi ljudmi pa je mnogo

ga je važno, da društva prijateljev prirode ne bodo enostransko usmerjena.

Prav tako so udeleženci tega posvetovanja razpravljali tudi o zimskem športu. Poudarili so, da si morajo tudi planinska društva prizadevati, da bi spravili na »dile« kar največ delovnih ljudi, predvsem pa mladino. Na posvetovanju so se razgovarjali tudi o investicijski dejavnosti. Udeleženci so poudarili, da bi nekatera zasavska in celjska planinska društva lahko zdru-

ljev prirode pri organiziranju žila napore za izgradnjo planinskih koč. Planinska društva iz Celja so namreč izrazila željo, da bi na naših planinah zgradila planinske kočice. To je zelo koristna pobuda, ki ne sme biti pozabljena.

Zelo važen sklop posvetovanja je tudi organizirano politično-ideološko delo, ki ga morajo uvesti v vseh planinskih društvih. Da ne bi bila vzgoja v planinskih društvih preveč enostranska, bodo v prihodnje organizirali tudi politična predavanja, kar bo nedvomno prispevalo k politični aktivizaciji planincev.

Čeprav še ni snega, ne zamudimo opraviti najvažnejšega dela

Odbor Zasavske smučarske podzveze je na svojih dosedanjih sejah razpravljala o mnogih važnih neodložljivih vprašanjih in nekatere ugodno rešil. Če bi nekoliko preresetali najvažnejšo dejavnost, pa moramo ugotoviti, da je največji del vseh razprav posvetil vprašanju množičnosti v tem lepem in zdravem zimskem športu.

Ni dvoma, da so posamezni smučarski klubi po naših občinah v tem pogledu dosegli nekaj pomembnih uspehov. Vključili so mnogo mladine v svoje vrste, pripravili smučišča, skakalnice in opravili razna tekoča dela. Toda, ali je to dovolj? Po vsaj priliki ni! Premalo je čutili tistega živahnega vrvenja okrog vseh priprav. Saj je res, da je celo pripravljen je koledar vseh zamisljenih tekmovalnih in še marsikaj drugega. Toda, ali n. pr. koledar tekmovalni v tako ozkem merilu ustreza našim razmeram in predvsem potrebam? Nikakor ne. Prvič, ker ni v koledarju zapadeno več, če hočete, tako imenovanih množičnih tekmovalnih, se pravi takih tekmovalnih, kjer bi sodelovalo več sto mladincev in delovnih ljudi. In drugič zategadelj, ker je v programu skoro samo smučanje, manj pa sankanje, drsanje in ostali zimski šport.

Res je, da v tem delu še nimamo kdo ve kakšnih bogatih izkušenj. Toda gre za to, da uresničimo zamisljeni program podzveze. Da torej v tem času pripravimo vse, kar je potrebno za posplošeno zimsko športno. Zakaj ne bi v Trbovljah uredili drsališča, ko pa je na igrišču Rudarja nemalo možnosti za

tak šport? Morda bo prve dni malo drsalcov, toda ni nobene dvoma, da bi sčasoma postal ta šport množičen. Saj vidimo oziroma smo videli, da so ob nedavnem prvem snegu mladinci drsali kar po cestah. Zakaj torej ne bi pripravili za vse ljubitelje drsališča? In ne le v Trbovljah! Tudi v Zagorju, Hrastniku in drugod je mnogo pogojev za uresničitev tega načrta. Treba je le malo več prizadevanosti in seve pomoči sindikalnih organizacij in predvsem društev prijateljev prirode.

Kazno je, da smučarski klubi niso znali poiskati tesarstev stikov z temi forumi. Mi pa vemo, da so le-ti že razpravljali o teh stvareh. Zatorej pohlito in navezimo tesnejše stike z njimi. To nam bo le v korist.

In glede sankanja? Lani so v nekaterih industrijskih krajih imeli v februarju tekmovalna sankarjev. Spominjam se, da je to tekmovalje lepo organiziral strojni obrat rudnika Zagorje. Ista naloga nas čaka letos. Samo, da je tokrat mnogo sirša.

Prav bi bilo, da bi naši smučarski klubi navezali tesne stike z obratnimi podružnicami, in se sedaj pripravili tako tekmovalno. Zanimanje za to res ni malo. Seve to ne velja le za obrate naših rudnikov. Vseposod, koder koli je kakšno podjetje, bi bilo moč organizirati podobno tekmovalje, ali bolje rečeno: sankarsko veselje. V katerem naj bi sodelovalo čimveč delovnih ljudi. Kajpada pa imamo naravnost idealne možnosti med mladino. Torej nas tudi pri teh čaka mnogo dela. Zbrati mladino in ji pomagati, pripraviti sankarske urice. Točko za danes!

Vremenska napoved

Padavine se pričakujejo konec tekočega tedna in sredi ali v drugi polovici prihodnjega tedna, v ostale mesuho. Proti koncu prihodnjega tedna nastop zimskega mraza.

Gostinski kotiček

(Nadaljevanje s 5. strani)

eno smer. V bodoče naj se tak primer več ne ponovi.

● Predpise oziroma odlok o oddajanju zasebnih turističnih sob morajo izdati pristojni občinski ljudski odbori do konca februarja 1957. Pred vsem važno je to za gostinska podjetja, da večje oddajo pri privatnih turističnih sob nase s pogodbo.

● Nobenih težav in bojznih glede morebitnega primanjkljaja ne boste imeli, če vodite v vaši restavraciji, gostilni, menzi, bifeju oziroma v točilnici in kavarni obrazec To 8 oz. TG 9 — »Dnevni pregled o porabi in o predelavi materiala«. Če teh obrazcev še nimate, jih uvedite takoj. Obrazci z navodili so na zalogi pri Državni založbi Slovenije.

● Hotelska šola. — Akcija za hotelsko šolo je pred zaključkom in se bo redno pouk v šoli začel v jeseni 1957. Pogoji za redni vpis v šolo (ki bo razpisana) bodo, osem- oziroma sedemletka ali nižja gimnazija in 3 leta praktičnega dela kot kvalificiran delavec (z izpitom). Razen tega se bodo lahko v hotelsko šolo vpisali uslužbenci gostinskih podjetij (hotelov), če bodo imeli 6 let prakse in nižjo gimnazijo ali osemletko. Solanje bo dveletno. Absolventi si pridobijo popolno srednjo šolo.

Ze ta mesec pa se bo pri hotelski šoli začel poseben tečaj za aktiviste, ki bo trajal dvakrat po 5 mesecev (5 mesecev v letu 1957 in 5 mesecev v šol. letu 1957-58). Absolventom, ki bodo uspešno končali tečaj, se prizna hotelska šola oziroma popolna srednja šola.

Pravico vpisa v tečaj imajo: vodilni uslužbenci (upravniki, šefi recepcij), ki so že več let na vodilnih delovnih mestih v gostinskih stroki in imajo nižjo gimnazijo ter so sodelovali med NOV ali po osvoboditvi kot borci oziroma aktivisti. Osebe, ki bodo sprejete v tečaj, bodo morale v podjetju dobiti plačani izredni dopust, na tečaju pa bodo imele redno, prosto oskrbo. Vsi, ki prihajajo v poštev, naj se nemudoma prijavijo oziroma predložijo pisemne priprave Gostinskih zbornic LRS. V pripravi morajo dati natančne podatke: 1. osebne podatke (ime in priimek, rojstni dan in kraj, bivališče, stan in število otrok); 2. šolsko in strokovno izobrazbo (dovršene splošne oziroma strokovne šole ter opravljene izpite oziroma tečaje), nadalje morebitno znanje tujih jezikov; 3. dosedanje zaposlitve v gostinstvu in posebno na strokovnih vodilnih mestih z navedbo kraja, podjetja in časa; 4. sodelovanje v NOV, od kdaj do kdaj, kakor tudi aktivno politično delo po osvoboditvi v političnih in družbenih organizacijah.

Izbiro prosilcev bo opravila posebna komisija. Natančen začetek tečaja in razpored predmetov bo Gostinska zbornica za LRS sporočila dodatno.

(Z Gostinske zbornice, Trbovlje)

DOPISUJTE

v »Zasavski tednik«

Avtobusni promet Celje obvešča

potnike, da vozijo avtobusi na relaciji KOZJE-BREŽICE od 15. jan. t.l. dalje po naslednjem voznem redu

1. KOZJE-BREŽICE									
Odh.	5.15	—	12.30	Kozje	Prih.	10.08	—	18.40	
Odh.	6.24	11.45	13.40	Senovo	Prih.	9.02	14.45	17.32	
Odh.	6.45	12.00	13.55	Brestanica	Prih.	8.44	14.15	17.15	
Odh.	7.00	12.07	—	Kriko	Prih.	8.30	13.55	—	
Prih.	7.40	12.57	—	Brežice	Odh.	7.50	13.15	—	
2. SENOVO-BRESTANICA									
Senovo	Odh.	4.25	6.24	7.50	9.00	11.45	13.40	16.15	18.25
	in ob sobotah in nedeljah	20.40							
Brestanica	Prih.	4.40	6.40	8.05	9.15	12.00	13.55	16.30	18.40
	in ob sobotah in nedeljah	20.55							
Brestanica	Odh.	6.45	8.45	9.45	14.30	16.00	17.15	19.15	
	in ob sobotah in nedeljah	21.25							
Senovo	Prih.	7.00	9.00	10.00	14.45	16.14	17.32	19.30	
	in ob sobotah in nedeljah	21.40							

UPRAVA

Strelnska družina na Senovem je marljiva

Na Senovem prav pridno goje strelski šport. Pred nedavnim so tamkaj lepo počastili Dan JLA in 15. obletnico naše Armade s kulturno akademijo, na kateri so sodelovali mešanjski pevski zbor, pevski oktet »Svoboda«, delavska godba na pihala, pionirji in drugi. Prav tako je Združenje rezervnih oficirjev na Senovem priredilo med učenci domače nižje gimnazije nagradno tekmovalje za najboljšo spise o JLA.

Pred to akademijo pa je v počastitev praznika naše Armade priredila Strelnska družina »Boris Kidrič« nagradno streljanje za naslov prvaka občine v streljanju zračno puško. Tekmovalje se je udeležilo rekordno število strelcev, zlasti mnogo pa je bilo pionirjev.

Združenje rezervnih oficirjev

je ob tej priložnosti podarilo najboljšemu strelcu zračno puško, kupljeno nalož v ta namen. Puško si je od odraslih strelcev pridelal Janko Koželj s 112 krogi od 150 možnih, drugi in tretji najboljši strelci pa sta bila Jože Žičkar in Stanko Lokajnar, vsak s 109 krogi.

Tudi mladina se je dobro izkazala. Zlasti razveseljivo je, da se je v tekmovalju lepo plasirala mladinka Silva Cerovšek, ki je od možnih 100 krogov dosegla 61 krogov. Drugo mesto je zasedel mladinec Karel Meh. tretje pa Martin Vračun.

Prvakinja med mladinci je prejela darilo strelske družine in sicer komplet municije.

Strelnska družina je organizirala nadalje meddružniško tekmovalje v streljanju, v katerem je zasedel najboljšo mesto Slavko Urbančič s Senovega, ki je od 150 možnih krogov dosegel 123 krogov, kar je lep uspeh.

CESTITKA

Tov. Bernardu Kokolu, njegovi ženi Nežki in sinovoma Janu in Branku želi srečno novo leto družina Adlerjeva iz Trbovelj.

Obvestilo

Vse članstvo DPD Svoboda Trbovlje II. se obvešča, da bo v ponedeljek, 14. januarja 1957, ob 17. uri v Domu Svobode Trbovlje sestanek vseh ljubiteljev šahovske igre. Udeležite se polnoštevilno. Pričeli bomo z rednimi vajami ter društvenim turnirjem. — Vabi odbor.

Obvestilo

Sporočamo vsem tabornikom »Rodu črnega diamanta« v Trbovljah, da bo občni zbor našega društva dne 17. januarja 1957 ob 17. uri v rudniški restavraciji. — Odbor.

OBVESTILO

Obveščamo vsa podjetja in interese, da imamo v prodaji traktorje, osebine in tovorne avtomobile ter hiše, stanovanjske, vseljive. Ugoden nakup. — Informacije pri zastopniku restavracije. — Franc Planke, Trbovlje.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem vsem zdravnikom in strojnemu osebju bolnišnice Trbovlje, še posebej pa primariju dr. Krasniku, za uspešno izvedeno operacijo na želodcu. — Franc Planke, Trbovlje.

TAKOJ ZAPOSILIMO 2 kvalificirani trgovski pomočniki v večji trgovski poslovalnici z manufakturo. Plača po tarifnem pravilniku. Prošnje poslati na Trgovsko podjetje »Izbira«, Trbovlje.

ISČEM GOSPODINJSKO POMOČNICO k otroku (z znanjem kuhinje). — Naslov v upravi lista.

PRODAM 44arov njive in 10 arov travnika ob glavni cesti. Primerno tudi za stavbišče. Cena po dogovoru. Interesenti določite informacije pri Mariji Vidmar, Mrtnice, p. Senovo.

ISČEMO SOFERJA za nov poltovorni avto znamke »Fiat« 1,5 tone. Zaposlitev možna s 1. februarjem 1957. Prošnje poslati na Trgovsko podjetje »Izbira«, Trbovlje.

KUPIM POSESTVO 5 do 8 ha z vsemi gospodarskimi poslopji. Resne ponudbe poslati na prodajalno časopisov Sevnica.

Zahvala

Ob prerani smrti ljubljene in nemadomestjivega moža, ateka, sina in brata

Franca Škorjanca

se najtopleje zahvaljujemo številnemu občinstvu Trbovelj, Hrastnika in Zagorja, pionirjem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti. Hvala vsem za izraz sožalja in sočutja, številnim darovalcem vencev in cvetja ter vsem govornikom za lepe poslovilne besede.

Nadalje iskrena hvala vsem godbam iz Trbovelj, Hrastnika in Zagorja, pevskemu zboru »Slavček«, Društvu učiteljev in profesorjev, njegovim stanovskim tovarišem, predvojaškemu centru, ščinkatu, tabornikom, TVD »Partizan« Trbovlje, rudarskim vajencem, OK LMS, ZB SZDL, OLO in Ob.LO, občin, komiteju LMS Trbovlje, Hrastnik in Zagorje, ZK, Elektrarni in rudniku Trbovlje-Hrastnik.

Prav posebna hvala njegovim osebnim prijateljem, ki so poskrbeli za tako lep pogreb. Iskrena hvala tov. Jožetu Koritniku, Viliju Zupančiču, Antonu Kulkavici in drugim prijateljem, ki so nas tolažili in nam priskočili na pomoč.

Globoko žaljuči:

žena Betka, sinko Dušan, mati, oče, brat in sestra z družinami ter družina Verdal.

Obvestilo

V zvezi z nekaterimi nepremišljenimi in celo zlonamerinimi govoricami sporočamo vsem obiskovalcem prireditve I. študentskega festivala v Trbovljah sledeče:

1. Vstopnice za posamezne prireditve, o katerih pisemo na drugem mestu, so po 120, 100 in 80 din v prodaji pri blagajni Delavskega doma dnevno od 10. do 11. ure in od 16. ure dalje. Cene vstopnic so izpod stroškov, ki jih bo imel prireditelj za posamezne prireditve in predstave. Kolektivne rezervacije se upoštevajo. Priporočamo pa tudi, da si vstopnice zagotovite nekaj dni pred posamezno prireditvijo.

2. Spored prireditve študentskega festivala zahtevajte ob nakupu vstopnic pri blagajni in pri biljeterjih pri predstavah. Cena sporeda je 10 din.

3. Za izvedbo že objavljenega festivalskega programa in v izvedbi že navedenih izvajalcev jamčimo. Seznanjamo po tej poti vse obiskovalce, da bodo vsi ansambli nastopili v popolni najboljše zasedbi.

4. Gledalska skupina bo ob 16. in 20. uri nastopila z 1vema odrskima deloma (Moliere in Shakespeare). Prvo je enodejanka, drugo pa prirejena drama brez omarov. Odmore povezuje balet v koreografiji Pina Miakarja. Obe deli skupaj trajata okrog 2 in pol uri.

5. Za plesno-zabavni večer so vstopnice po 120 din in brezplačne rezervacije miz na razpolago pri blagajni. V okviru tega večera bo skoraj dveurni zabavno-glasbeni program, nato pa ples do 4. ure zjutraj. V obeh delih večera bo pela Jelka Cvetozar.

6. Razne govorice, da je vstop na vse naše festivale prireditve dovoljen le za povabljenе, da vstopnic sploh ni v prodaji, da je vstopnina za naše prireditve astronomsko visoka, da bo plesno-zabavni večer trajal samo 101 minuto itd., so zlonamerne laži in prirediteljem seveda zelo ne-ljube.

REVIRSKO AKADEMSKO DRUŠTVO TRBOVLJE

Razpis

Komisija za razpis mest direktorjev in upravnikov podjetij in obrti Občinskega ljudskega odbora Zagorje ob Savi razpisuje v smislu 10. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov mesta upravnikov gospodarskih podjetij za sledeča podjetja:

1. Obrtno podjetje »Krojaško-življenska delavnica«, Zagorje.
2. Trgovsko podjetje »Naša knjiga«, Zagorje.
3. Gostinsko podjetje »Kum«, Zagorje.
4. Gostinsko podjetje »Gostinstvo«, Zagorje.
5. Gostinsko podjetje »Rudar«, Zagorje.

POGOJI:

- a 1.: uspešno opravljen izpit za krojaškega obrtnega mojstra in najmanj 5 let prakse;
- a 2.: uspešno opravljen izpit iz trgovske stroke in najmanj 5 let prakse;
- a 3. do 5.: uspešno opravljen izpit za visoko kvalificiranega gostinskega delavca ali kvalificiranega gostinskega delavca z najmanj 5 let prakse.

Kolkovane ponudbe z življenjepisom in spričevali o strokovni usposobljenosti je do 31. januarja 1957 poslati na Občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi.

ObLO ZAGORJE OB SAVI

Najboljše naravne likerje, kavni, mentol, trapist, cvetlični ter pelinkovec vam nudi po najnižjih dnevnik cenah

Tovarna čokolade in likerjev Brestanica

Vsega po malem zase

7 dni po svetu

Otok brez deklet RADIO

Novo leto nam ne obljublja nič novega, pa tudi nič boljšega. Vsaj dogodki prvih dni kažejo tako. Medtem ko svet pričakuje precej od razprave o razorožitvi v okviru Združenih narodov, pa nam izjave in dejanja nekaterih zahodnih in vzhodnih politikov kažejo, da mirovne ofenzive, ki bi prinesla tudi kaj koristi, letos ne bo.

EDEN JE ODSTOPILO

Na videz je ta novica prišla iznenada, v resnici pa je njuna posledica trenj, ki so se pojavile med člani vlade že pred napadom na Egipt in se niso polegale niti potem, ko si je razočarani premier izposloval oddih na Jamaiki.

Britanski uradni predstavniki in konservativni tisk so skušali prepričati domačo in svetovno javnost, da Eden ne bo odstopil in da ni med konservativnimi krogi takih sporov, kot jih skuša prikazati opozicija. Toda resnica je močnejša. Pomanjkanje nafte in bencina je hudo prizadelo prav Veliko Britanijo, ameriška pomoč pa ne more nadoknaditi izgubi. Angleška podjetja so morala omejiti proizvodnjo, s tem v zvezi pa so se tudi pojavile zahteve delodajalcev, da je treba odpustiti odvisno delovno silo.

Britanski vladi se ni posrečilo, da bi upravičila svoj ponosrečni »pohod proti Naserju«. Namesto v zmagoslavje se je spremenil v bumerang, ki tako hudo in brez milosti tolče Anglijo samo.

Vsega tega je v bistvu kriv Eden, ker je bil v dneh odločitve, nazadnje treznejšim nasvetom finančnika Butlera in še nekaterih članov vlade, najbojejeitejši. Sedaj je odstopil, toda uprašnje zase je, če bo njegov konservativni naslednik lahko kar koli spremenil in obrnil na bolje.

ODGOVOR BULGANINU

ZDA, Velika Britanija in Francija so prve dni Novega leta odgovorile na predlog sovjetskega ministrskega predsednika Bulganina, naj bi na konferenci »velikih petih« (ZDA, SZ, Anglija, Francija in Indija) obravnavali razorožitev. Sovjetski predlog je upošteval resnico, da sta se zahodno in vzhodno stališče precej zblížala drug drugemu in da je potrebna je dobra volja na obeh straneh, pa bo uspeh zanj.

Sporazum te vrste bi dokončno zapečatil »hladno vojno« in njene težke posledice v mednarodnem življenju. Toda na Zahodu so odgovorili, da lahko te probleme rešujejo z uspehom tudi v okviru Združenih narodov. ZDA razen tega ne izključujejo možnosti za tak sestanek, če bi pogajanja v OZN z uspehom nadaljevali.

POSARJE PRIKLJUČENO NEMČIJI

8. 1. januarjem se je Posarje pridružilo po sporazumu Mollet-Adenauer Zahodni Nemčiji. Francija bo imela za določeno dobo še nekatere gospodarske olajšave in bo skupno z Nemčijo zgradila prekop na Mozeli, ki bo povezal francosko industrijo z renskim premogovnim bazenom.

Vendar obe deželi s tem še nista odpravili vseh nesoglasij.

Francozi ne morejo pozabiti druge svetovne vojne, razen tega jim ni prav nič všeč, da skuša zahodnonemška diplomacija počasi iztisniti francoski vpliv iz srednje Evrope ter si na račun Francije pridobiti še več ameriških simpatij. V Parizu se boje, da bi se tako imenovano francosko-nemško ravnotežje nagnilo na nemško stran.

IN OSTALI DOGODKI

Francija je ponesla žalostno dediščino preteklega leta v novo. Sedaj je grozi pred Združenimi narodi razprava o Alžirju. Zato si prizadeva, da bi svet spet potolažila s primernim načrtom o tej deželi. Toda kaj, ko je že vsakomur jasno, da bo

skušala staro odeti v noveletni plašč.

Lani se ji je posrečilo, da so razpravo preložili. Letos se ji kaj takega ne bo posrečilo, ker se je s sprejemom novih držav v članstvo OZN okrepil tako imenovani azijsko-afriški blok, ki nerad gleda kompromise na lažnivih podlagah.

Predstavniki komunističnih partij SZ, Madžarske, Češkoslovaške in Romunije so se pred dnevi sešli v Budimpešti in se pomenili o vseh pomembnih vprašanjih. Nekateri krogi na Zahodu menijo, da gre morda celo za neke vrste velikega kominforma. Drugih podrobnosti o sestanku ni. Sodiijo, da so Poljsko tudi povabili, da pa se ni hotela odzvati povabilu. Ker sta manjkala tudi vzhodnonemška in albanska partije, sodijo, da so obravnavali predvsem probleme srednje Evrope, posebno madžarsko vprašanje.

ŽENSKI NOGOMET

Mlada dama, stara 19 let, po poklicu pisarniška namestnica: »Ali ste že čitali, da poskušajo v Nemčiji in Angliji uvesti tudi nogomet za ženske?«

Dunajski športni novinar: »Na žalost.«

Mlada dama: »Zakaj na žalost? Vi ste nepravilni in stereotipni. Me ženske hočemo tudi igrati nogomet. Ali nam hočete pomagati?«

Novinar: »Ne!«

Mlada dama: »Kaj pa imate pravzaprav proti ženskiemu nogometu? Saj ste slišali, da bomo igralce nekako brez telesnega dotika. Na vsak način bo naš nogomet bolj plemenit in tudi igra moških bo po našem zgledu postala bolj elegantna in gibljiva.«

Novinar: »Povsem slučajno sem vas pred nekaj dnevi videl igrati kot branilko v neki rokometni ekipi. Nepravilno ste zadrževali nasprotnikovo napadalko in ker je bila torej ta precej temperamentna, vas je udarila po roki. Vi pa ste jo udarili nazaj. Nazadnje pa ste obe jokali. Ali je tako?«

Mlada dama: »Vi ste strašni, vse obračate. Moja nasprotnica me je držala, ali razmetala?«

Novinar: »Napadalka, da je držala branilko?«

Mlada dama molči.

Novinar: »Ne govorite mi o »breštelesni igri«. Tudi moškim je prepovedano brčati nasprotnika, pa vsemu to delajo. Sem proti nogometu za ženske. Vsa moja predstava o ženski bi se podrla, če bi moral lepega dne napisati...«

»In tako je tekma šla iz običajnega okvira. Ko je srednja napadalka Inge podrla branilko Pavlo, je prišlo do pravega pretepa, pri katerem so bile štiri igralke poškodovane.«

Mlada dama: »Sramujte se, kaj takega nam hočete naprti!«

Novinar (pomirjač): »Vsi smo pač ljudje.«

Mlada dama (obdržati hoče zadnjo besedo): »Mislite, kakor hočete. Ženski nogomet pa bo le prodrl. Me Dunajčanke imamo sestre v Švici in Nemčiji in mnogih drugih deželah in nekake dne bomo zmagale. Vam,

Ob nastopu letošnje zime je zadnje za zakon godno dekle odšlo z norveškega Grip. Z njo se je poslovilo od 22 samskih ribičev tudi zadnje upanje, da se bodo »poročili v prihodnjih štirih letih, zakaj toliko časa bo treba potrpeti, preden se bo lahko poročilo zdaj najstarejše dekle na otoku. Štiri leta po 22 mladeničev ne more čakati, zato so naprosili otoškega župana, naj posreduje pri vladi, da bi poslala na otok dekleta, ki bi se rada poročila.

Grip je najmanjša norveška občina, ki šteje 135 mož. Žena in otrok, leži pa na pet kvadratnih milj velikem skalnatem otoku.

Zemljo za vrtnice, ki so si jo ribiči uredili pred lesenimi hi-

šicami, so prepeljali z norveškega kopna.

V zabojih pa ti ljudje gojijo borme cvetice in najnujnejšo zelenjavo. Dekleta doraščajo na otoku in odhajajo na celino, ker jim moške razen morja, ne morejo nuditi ničesar. Ribolov je donosen, ribiči veljajo za sorazmerno premožne ljudi, hiše so lepo opremljene, ni pa kina, plesa in kavarn. »Vseoposred te opazujejo, ker ni niti drevoja niti brijad« — se pritožujejo mlada dekleta. Vsaka pot te pripelje v trih minutah do morja.

V minulih dvajsetih letih je zapustilo otok in tako razočaranih moški svet kar 80 deklet. Le redkokatera pride s celine, kajti otok je precej od rok, zato pa je praznih precej hiš.

Kdo ve, ali bo vlada uspela s svojim posredovanjem, kajti življenje na otoku je trdo, viharji valovi pogosto preplavijo dele otoka, ki leži komaj 3,5 m nad vodno gladino, z vodo pa kdaj pa kdaj izteče tudi borni vrtniki.

Največji sesalec prahu

Neka ameriška tovarna je izdelala posebno močno okenško steklo, ki naj bi varovalo prostore pred vlomilci. Seveda v Ameriki, kjer so vlomi na dnevnem redu, ni manjkalo odjemalcev in tovarni je šla kupčija v klasje. Vlomilci pa so jo zagodili tovarni in izumitelju:

vlomili so v tovarniške prostore, ki so bili »zavarovani« s »protivlomilskim« steklom in odnesli vse, do česar so prišli. Gmotno škodo bo tovarna še nekako prebolela, večje vprašanje pa je, kdo bo se kupoval varnostno steklo, ki se je obneslo tako slabo.

DROBNE ZANIMIVOSTI

Največja in najmanjša knjiga

Največjo in najmanjšo knjigo na svetu hranijo v Angliji. Največja knjiga je neki atlas s premerom strani 2 X 1 m, medtem ko je najmanjša knjiga miniaturni slovar, ki je tako majhen, da jih gre deset v navadno žličo.

UKRADENA ARTILJERIJA

Država San Marino je imela tudi svoje topništvo. Bili so to trije stari topovi, s katerimi so streljali ob državnih praznikih. Nedavno pa so topovi izginili in San Marino je ostal brez artilje. Kje so zvedeli pozneje, so topove ukradli študentje bolonjske univerze, da se nekoliko pošaljijo s to majhno državo.

NAJVEČJA VOJNA LADJA

Letalonosilko »Saratoga«, ki so jo gradili nad tri leta, so spustili v morje. To je doslej največja vojna ladja na svetu. Dolga je 315 m in ima 60.000 ton. Njeni motorji razvijajo moč 250.000 KS. Računajo, da ima ladja hitrost 34 vozlov na uro. Posadka šteje 3800 mož.

RASTLINE NA MARSU

Konec oktobra lanskega leta je ameriško geografsko društvo objavilo, da predstavljajo modrozeleno lise na Marsovi površini po vsej verjetnosti živo rastlinstvo. Poročilo so izdali na podlagi skrbnega proučevanja fotografskih posnetkov Marsove površine. Posebni raziskovalni komite omenjenega društva pravi, da gre verjetno za mahove, kakršne lahko najdemo v naših skalnatih gorah.

ZA DOBRO VOLJO

Milko je prišel prikratk z materaljo v menažerijo. Pred kletko divje svinje pravi mati: — Vidiš, Milko, to je svinja. — Zakaj? vpraša Milko, kaj ti je na naredila?

V TEM TEDNU

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05, 7.00, 13.00, 15.00, 17.00 in 19.00 radijski dnevnik ter ob 22.15. Oddaja »Zelena ste — poslušajte« ob delavnikih ob 14.30, ob nedeljah pa ob 14.00 do 16.00. Kvetijske nasvete in kmetijsko univerzo vsak delavnik ob 12.30. »Naš jedilnik« vsak delavnik ob 7.20. Oddaja »Dobro jutro, dragi poslušalci!« (peser glasbeni spored) pa vsak delavnik ob 5.00 do 7.00.

NEDELJA, 13. JANUARJA

6.00—7.00 Pisanja sporod narodnih in domačih melodij za prijetno nedeljsko jutro. 7.35 Zbavnje melodije. 9.04 Počelje poje. 9.45 Se pomnite tovariši — Julci Strnad. Spomini na dražgoško bitko. 11.35 Laka glasa. 18.30 Melodije za dobro voljo. 20.00 Večerni operni koncert (odlomki iz oper »Werther«, »Carmen« in »Aida«). 21.00 Kulturni razgled.

PONEDELJEK, 14. JANUARJA

11.00 Uvodni takti. 11.45 Slovesno narodne poje baritonist Janez Jersinovec. Vokalni kvartet iz Vrnice. 12.40 Igra Mariborski instrumentalni ansambel. 13.15 Melodije za razvedrilo. 16.00 V svetu opernih melodij. 17.10 Zbavnja in plesna glasa na tekočem traku. 18.00 Družinski pogovori. 18.30 Radijska univerza — M. Kallišnik. Ali je mraz, sovažnik življenja. 20. Mladinska oddaja.

TOREK, 15. JANUARJA

8.00 Operne melodije. Emericha Kalmara. Johanna Straussa in Franza Leharja. 8.50 Igra Pihala godba Ljudske milice p. v. Rudolfa Starika. 10.30 Jezikovni pogovori (koncert). 10.45 Glasbeni odlomki iz filmov »Kraljestvo sonca«, »Po široki cesti«, »Žene za žene«, »Amerikanec v Parizu« in »Steklene gore«. 11.15 Za dom in žene. 13.15 Harmoniko igra Avgust Stanek. 13.30 Peser operni spored. 14.20 Zanimivosti iz znanosti in tehnike. 17.10 Zbavnja in plesna glasa na tekočem traku. 18.00 Športni tehnik. 20.10 Poje Ljubljanski komorni zbor p. v. Milka Skoberne. 20.30 Radijska igra — Begovci: Brez tretjega.

SREDA, 16. JANUARJA

11.00 Koroski poje svoje narodne pesmi. 12.40 Melodije za dobro voljo igra orkester »Pops« in Charles Magnante (harmonika). 13.40 Utrinki iz literature — Resad urli: Poljub v sneg. 16.00 Koncert po željah. 17.30 Zbavnja in plesna glasa na tekočem traku. 18.00 Kulturni pregled. 18.30 Znanje-politični teleton. 18.40 Iz svetovne zakladnice samospetov. 19.30 Zbavnja glasa.

ČETREK, 17. JANUARJA

11.00 Naši najmlajši poje. 11.15 Cielanom — dober dan! (Betina Kleinvoigt, prevod B. Kozine: Čudodelno zdravilo). 12.40 Tenorist Mario del Monako poje arije iz Verdijevih in Puccinijevih oper. 13.30 Popularne melodije iz orkestralne glasa. 14.20 Pionirski kotiček. 15.40 Utrinki iz literature — Boris Pahor: Memo v zbiru. 18.00 Radijska univerza — Jakob Mekko: Delo policne svetovjalice. 18.15 Tri operne medigre. 18.30 Repertor. 18.45 Umetne in narodne pesmi poje moški zbor »Enakost« iz Kranja. p. v. Viktorja Fabianija. 20.10 Četrtek večer domačih pesmi in anspevov.

PETEK, 18. JANUARJA

9.45 Za soljarje — Asta Znidaršič: Kraljična brez bisera. 10.18 Za stare in mlade (spored lahke in operne glasa). 11.00 Za dom in žene. 12.00 Narodne in domače viže. 12.40 Dve baladi F. Chopina igra pianist Cor de Groot. 13.15 Od melodije do melodije s Kvintetom Jožeta Kamplja. 14.05 Za soljarje — Frank Leberecht: Dragocena pesem. 17.10 Športniki, pozor! 17.30 Zbavnja in plesna glasa na tekočem traku. 18.00 Ljudje med seboj. 18.30 Iz naših kolektivov. 18.45 Igra kvartet Jure Ružičnik. 20.45 V veselim ritmu. 21.15 Oddaja o morju in pomorstvih.

SOBOTA, 19. JANUARJA

11.00 Igra Harmonikarski zbor »Kajuh« p. v. Janka Kuharja. 11.15 Dobet dan, otroci! (Manica Komarova pripoveduje). 11.30 Domače naprave izvaja Mariborski ansambel. 13.15 Igra ansambel srečko Drazil. 13.30 Od arije do arije. 14.20 Zanimivosti iz znanosti in tehnike. 15.15 Zbavnja glasa. 15.40 Novi filmi. 16.00 Glasbene uganke. 17.30 Zbavnja in plesna glasa na tekočem traku. 18.00 Otrok v svet. 18.15 Umetne pesmi poje ženski vokalni kvartet. 18.30 Jezikovni pogovori. 18.45 Igra Ljubljanski plesni sekstet, poje Nina Robič. 20.00 Veseli večer. 22.15 Oddaja na naše sešence — na valju 327.1 m.

Mihec: »Očka, jaz znam pa nekaj, česar ti ne znaš?«
Oče: »Kaj pa takega?«
Mihec: »Rasti znam.«

Najstarejša hiša v Trbovljah pod snegom. — Vendar je sneg star točno isto dni...

V OBJEMU

ZELENEGA PEKLA

ROMAN

58

Priredil Vlado Pečar

Ortega mi je jezno sledil in mi ob vsakem koraku svetoval, naj že zabodem vejo v zemljo. Razkačeno sem se obrnil in mu zabrusil, naj me vendar že pusti pri miru. Pomagal sem si s puškinim kopitom in to je zaleglo. Veja se ni več pogrezala. Kazalo je, da sva dosegla trdnješe dno. Zajela sva sapo in se razgledala po bližnji okolici, če bi našla kaj primernega za povezavo debel. Tako nisva več mogla nadaljevati poti.

Počutil sem se do smrti utrujenega. Najraje bi cepnil po tleh, se odpočil in pri prici zaspal. Vendar sem vztrajal. Vedel sem, da bi Ortega, jezen name, sam nadaljeval pot; razšla bi se, zgrešila smer, odpravila vsak na svojo stran in bi se ne našla nikoli več.

Lijan je bilo sicer povsod dovolj, vendar prhlji, preperelih in ko sva nekatere poskusila, sva ugotovila, da niso za nobeno rabo. Opustila sva prvotno misel.

»Počakaj tu, šel bom sam pogledat, kako in kaj,« je rekel nenadoma Ortega, vrgel puško na ramo in breidel proti gozdu.

»Nikamor ne hodil!« sem ga hotel zadržati. »Izgubil se boš. Ostaniva skupaj, se bova že kako izklopala iz te nesreče.«

»Ti si neumen,« je rekel. »Sel bom tako daleč, da se bova lahko videla. Tu se mi ne more nič zgoditi.«

»Kako nič? Pa kaže, krokodili?« Teh kar mrgoli po blatu.

»Si že videl kakšnega na tem kraju? Jaz že ne.«

Nisem mu vedel odgovoriti, ker že dolgo nisem videl nobenega. Kljub temu sem vztrajal. »Pojdiva oba hkrati, tako bo bolje.«

»Kaj pa debila?«

»Tu jih pustiva, ne bodo nama ušla.«

»Oba skupaj bova prej zgrešila pot. Eden mora ostati in od časa do časa mahati z roko, da se ne zgubiva.«

Ker me ni hotel poslušati, sem popustil.

»Čuvaj splavi!« mi je svetoval, ki je odhajal. Zrl sem z mešanimi občutki za njim. Še nikoli mi ni bilo tako pusto pri sruči kot prav sedaj, čeprav nisem vedel, zakaj se nikakor nisem mogel sprijazniti s tem, da Ortega preide bližnjo okolico.

Ortega se ni napravil dvajset korakov, ko se je nenadoma bliskovito obrnil in z divjo naglico pritekel nazaj. Od nog se mu je kar cedilo blato. Malo je manjkalo, da me ni podrli, s tako hitrostjo se je zagnal na splav. Z roko sem si zasenčil oči, zagledal troje z blatom pokritih kajmanov in že sem se kot neumen sam pogнал na splav, da se je zagugal, odtrgal in naju ponesel po reki — veja pa, ki nama je služila za krmilo, je ostala na obrežju...

Toda kaj je bilo to? Najin splav je tonil.

Zajel naju je blazen strah. Še to! Mar že ni bilo dovolj nesreč? Mar nama je bilo resnično sojeno poginiti tu v Zelenem peklu, daleč proč od ljudi in civilizacije? Mar sva zaman prebrodila na poti nazaj toliko neverjetnih težkoč, premagala nešteto ovir, zrla vsak hip smrti v oči, da bi zdaj, ko sva upravičeno upala, da bova po reki dosegla najbližje naselje in ljudi, prišla ob življenje?

Toda najino tarnanje ni nič pomagalo. Splav je neusmiljeno tonil. Molel je samo še s prednjim koncem iz vode, ravno toliko, da naju je do gležnjev oplakovala umazana voda. Valovi so naju gnali, vrtnčili trili splav, ki ga več nista mogla upravljati, in se z njim poigravali, kakor se polgravaivo otroci v bazenu s papirnatimi ladjicami.

Nenadoma pa so se debila pod nama pogreznila, se zasukala, pa zopet dvignila in nato gugaje obstala. Zadržati jih je morala kakšna ovira pod vodo, morda kako spodsekano drevo, skala ali kaj podobnega.

Preudarila sva, ali naj bi tvegala skozi v reko ali ne. Od tod do obale ni bilo velike razdalje, kvečjemu kakih pet metrov. Čeprav naju misel na kopanje ni prav nič mikala, nama ni preostajalo ničesar drugega.

»Prvi skočim jaz,« sem rekel. »Brž ko dosežem kopno, plavaj za menoj.« Ne da bi počakal Ortega odgovor, sem skočil v vodo in zaplaval na obrežje.

»Pridi zdaj!« sem zaklical. Obala se mi je zdela bolj suha kot prej pri krokodilih. Zasliskal sem za seboj pljus, zagledal Ortega, zagledal njegovo roko, ki jo je še pomolil kvišku, trenutek pozneje pa ni bilo tamkaj ničesar več, nobenega valčka, nobene roke. — Tragedija se je odigrala nekaj metrov od mene tako hitro, tako bliskovito, da je bilo prej konec, kot se je v mojih možganih prirodila strahovita misel: pirančel.

Sesedel sem se na blatna tla. Noge me niso več držale pokonci. To je bil poslednji udarec, najmočnejši, ki mi ga je zadal Zeleni peklo. Bil sem sam, zadnji član ponesrečene ekspedicije, star in izmučen človek praznih rok in prazne glave. Sedel sem v blato je cmokalo okoli mojih na pol golih, ranjenih beder. Če bi bil takrat od kod pripaljal krokodil in šroom razklenil svoje ostudno žrelo — bogme, niti vstal ne bi, niti zakrical, počakal bi bil in se brez odpora, brez misli, celo vesel in spokojen prepustil njegovim čeljustim...

Dolgo sem moral tako sedeti in tiščati glavo med kolena. Ko sem se končno vendarle zbral, se dvignil in leno ozrl okoli sebe, je tlela v meni samo ena želja: splaziti se nekam v goščavo, leči in si odpočiti — naj se zgodi kar koli.

Še enkrat mi je bilo sojeno prebiti noč na drevesu. Ne vem več, kako sem splezal nanj in tudi tega ne, kako sem splezal do prvih vej in kaj me je gnalo prenočiti v rogovili. Vem le toliko, da sem bil popolnoma ob misli, da nisem vedel nič za sebe in da sem si resnično želel smrti, toda namesto nje me je vso noč neusmiljeno namakal dež. Privezal sem se za vejo, pol spal, pol bedel in z občutkom skrajne nemoči čakal jutra.

Dan je nastal kakor bi trenil. Nenadoma sem začutil neznošen glad, da se mi je temnilo pred očmi. Zdrknil sem počasi po debilu navzdol in padel v blato. Oziral sem se okrog sebe, če bi našel kaj za pod zob.